

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 26C/141/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111215092
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Balalová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3111215092.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Ľubicou Balalovou v spore žalobcu X.. R.. B. B., H., štátneho občana Slovenskej republiky, bytom K. XX/XX, X. M. proti žalovanému Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne, so sídlom v Trenčíne, Študentská 2, IČO: 31 118 259, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Piaristická 6667, Trenčín, o neplatnosť výpovede a o náhradu mzdy takto

rozhodol:

U r č u j e s a, že výpoveď žalovaného z pracovného pomeru zo dňa 07.02.2011 podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, ktorá bola doručená žalobcovi dňa 08.02.2011, j e n e p l a t n á.

Žaloba v časti o zaplatenie náhrady mzdy s a v y l u č u j e na samostatné konanie.

Žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.

Štát má proti žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému určenia neplatnosti výpovede zo dňa 07.02.2011, na základe ktorej s ním žalovaný skončil pracovný pomer a náhrady mzdy. Uviedol, že so žalovaným uzatvoril pracovnú zmluvu na pracovné miesto: docent v študijnom odbore Dopravné stroje a zariadenia so zameraním na metrológiu, manažérstvo kvality a projektový manažment organizačne zaradený na Katedre metrológie a manažérstva kvality Fakulty mechatroniky (ďalej len FM) Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka v Trenčíne (ďalej len TnUAD). Dohodou zo dňa 31.01.2010 sa zmenilo jeho pracovné miesto na docent v študijnom odbore Priemyselné inžinierstvo s účinnosťou od 01.02.2010. Dohodou o zmene pracovnej zmluvy s účinnosťou od 01.07.2010 bola pracovná zmluva uzatvorená na dobu určitú do 31.12.2014. Dňa 08.02.2011 mu bola doručená výpoveď v zmysle § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce (ďalej len ZP) datovaná dňom 7.2.2011 z dôvodu nadbytočnosti. Nadbytočnosť bola vo výpovedi zdôvodnená tak, že na základe rozhodnutia rektora č. 1/2011 zo dňa 19.1.2011 o znížení stavu zamestnancov sa dňom 30.04.2011 ruší funkčné miesto vysokoškolský učiteľ - docent v odbore Priemyselné inžinierstvo, organizačne zaradené na Katedre metrológie a manažérstva kvality FM. Výpoveď bola odôvodnená aj tým, že k zníženiu počtu zamestnancov na FM dochádza z dôvodu zabezpečenia požadovanej kvality uskutočňovania a rozvoja študijného programu Manažérstvo kvality produkcie v študijnom odbore 5.2.57 Kvalita produkcie v súlade s jeho personálnym zabezpečením s cieľom zvýšiť efektivnosť práce a v dôsledku uvedenej organizačnej zmeny sa stal nadbytočným. Vo výpovedi ďalej žalovaný uviedol, že ho nemá možnosť ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce a ani nemá pre neho inú vhodnú prácu. Výpoveď považoval za neplatnú. Dôvod neplatnosti videl v nedostatku právomoci

rektora na podpísanie výpovede, nakoľko rektor nemal žiadnu právomoc výpoveď podpísať. Výpoveď z pracovného pomeru mohol podpísať iba dekan FM. Domnieval sa, že rektor si prisvojil právomoc dať a podpísať výpoveď na základe zavedenia tzv. "krízového manažmentu" na FM, ktoré považoval za nezákonné. Zavedením krízového manažmentu na FM rektor porušil článok 10 odsek 5 vtedy platného štatútu TnUAD, keďže na FM nedošlo k porušeniu rozpočtových pravidiel a na zavedenie takéhoto kroku nebol žiadny dôvod. Rektor porušil článok 10 odsek 5 štatútu platného od 26.01.2011, keď aplikoval mimoriadne opatrenia na FM pri absencii akéhokoľvek porušenia rozpočtových pravidiel zo strany fakulty a zavedenie mimoriadnych opatrení po 26.01.2011 neprejednal v kolégiu rektora, ani v správnej rade univerzity. Tzv. "krízový" manažment na FM bol rektorom vyhlásený dňom 16.12.2010. Postup na zavedenie "krízového" manažmentu vtedy platný štatút TnUAD riešil v článku 10, ods. 5: "... V prípade porušenia rozpočtových pravidiel ... má (rektor) právo zaviesť mimoriadne opatrenia (krízový manažment). Akademický senát FM konštatoval, že na základe schválenej výročnej správy o hospodárení FM za rok 2010 a na základe stavu hospodárenia predkladaného na kolégiu rektora fakulta vykazuje prebytok v hospodárení. Zavedenie takéhoto kroku je v priamom rozpore s platným štatútom TnUAD. Podľa dodatku k štatútu č. 1 účinného od 26.01.2011 v prípade závažného porušenia rozpočtových pravidiel niektorou zo súčastí má rektor právo po prerokovaní v kolégiu rektora a v správnej rade univerzity zaviesť na danej súčasti mimoriadne opatrenia. Počas rokov 2010 a 2011 nedošlo na FM k porušeniu rozpočtových pravidiel, táto hospodárila s prebytkom, čo potvrdzujú materiály z kolégia rektora a aj schválená výročná správa o hospodárení FM. Od účinnosti dodatku č. 1 rektor neprerokoval zavedenie mimoriadnych opatrení na kolégiu rektora, ani v správnej rade univerzity. Z listu hlavného kontrolóra zo dňa 19.04.2011 vyplýva, že zavedenie tzv. krízového manažmentu je v rozpore s ustanoveniami platného štatútu TnUAD. Rektor bol na svoje nelegitímne kroky opakovane upozorňovaný a napriek tomu nezjednal vo veci nápravu. Žalovaný sa vo výpovedi odvolával na organizačné zmeny, ktoré boli vykonané na základe rozhodnutia rektora č. 1/2011 zo dňa 19.01.2011. Mal za to, že rektor nemá žiadnu právomoc vykonávať organizačné zmeny na FM. Vnútroštruktúrna organizácia fakulty, určovanie počtu a štruktúry pracovných miest zamestnancov zaradených na fakulte v rozsahu určenom v štatúte verejnej vysokej školy patria medzi zákonom garantovaný rozsah samosprávnej pôsobnosti a práv fakulty podľa § 23 bod 2, písm. a) a e) zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách. Podľa čl. 1 bod 8 štatútu TnUAD štruktúra a počet pracovných miest sa určuje v súlade s potrebami plnenia úloh v oblasti vzdelávania, vedy, výskumu a zabezpečovania administratívneho a hospodárskeho chodu univerzity a jej súčastí. Štruktúru a počet pracovných miest všetkých súčastí univerzity okrem fakúlt určuje rektor. Štruktúru a počet pracovných miest fakúlt určuje dekan fakulty podľa čl. 29 tohto štatútu. Podľa čl. 29 bod 2 písm. e) štatútu do samosprávnej pôsobnosti fakulty ďalej patrí určovanie počtu a štruktúry pracovných miest zamestnancov zaradených na fakulte v súlade s potrebami plnenia úloh v oblasti vzdelávania, vedy, výskumu a zabezpečovania administratívneho a hospodárskeho chodu fakulty a v závislosti od pridelených finančných prostriedkov fakulte pre jednotlivé rozpočtové obdobia; o náraste počtu pracovných miest vyššom ako 5% oproti schválenej štruktúre rozhoduje rektor v súlade s dlhodobým zámerom. Podľa čl. 27, bod. 1 štatútu FM počet a organizačnú štruktúru pracovných miest na FM schvaľuje na návrh dekana Akademický senát FM. V zmysle § 28 zákona o vysokých školách dekan zodpovedá rektorovi za svoju činnosť vo veciach, v ktorých koná v mene vysokej školy. Za vnútroštruktúrnú organizáciu fakulty, určovanie počtu a štruktúry pracovných miest zamestnancov dekan nezodpovedá rektorovi, ale Akademickému senátu FM. V súlade s § 23 zákona o vysokých školách počet a štruktúra pracovných miest ako súčasť organizačného poriadku fakulty, podlieha schváleniu v akademickom senáte fakulty a bez tohto súhlasu ju nie je možné meniť rozhodnutím dekana ani rektora. Schváleniu v akademickom senáte fakulty, resp. v akademickom senáte verejnej vysokej školy podľa § 23 ods. 5 zákona o vysokých školách podliehajú všetky vnútroštruktúrne predpisy fakulty (okrem rokovacieho poriadku vedeckej rady fakulty). Z toho vyplýva, že zo svojvoľie rektora nie je možné bez súhlasu akademického senátu zmeniť, ani inak upraviť žiadny vnútroštruktúrný predpis fakulty. Obmedziť pôsobnosť Akademického senátu FM v zmysle § 104 zákona o vysokých školách môže iba minister po vyjadrení orgánov reprezentácie vysokých škôl, t.j. Rady vysokých škôl, Študentskej rady vysokých škôl, Slovenskej rektorskej konferencie, a to so súhlasom najmenej dvoch z nich. Ďalej uviedol, že od 01.01.2009 pracoval na Katedre metrologie a manažérstva kvality FM a prednášal, viedol seminárne cvičenia, semestrálne projekty, bakalárske a diplomové práce študentov odboru Manažérstvo kvality produkcie. Dňa 01.10.2010 bol dekanom FM poverený vedením Katedry metrologie a manažérstva kvality. Na katedre garantoval priebeh a odbornú úroveň štátnych záverečných skúšok a obhajob diplomových a bakalárskych prác. Katedra nebola a nie je zrušená, miesto vedúceho tejto katedry nebolo zrušené a v rámci študijného programu Manažérstvo kvality produkcie mal najvyšší pedagogický úväzok na fakulte. Uvedený študijný program má stále študentov a FM je ich výukovým miestom. Poukázal

na to, že viac ako 20 rokov pracuje v oblasti spoľahlivosti kvality procesov, systémov a produktov a v uvedenej oblasti publikoval desiatky prác, vrátane monografií. Napriek uvedeným skutočnostiam ho evidentne neoprávnene žalovaný odvolal z funkcie vedúceho Katedry metrologie a manažérstva kvality a vo výpovedi uviedol nadbytočnosť z dôvodu zabezpečovania požadovanej kvality uskutočňovania a rozvoja študijného programu Manažérstvo kvality produkcie v študijnom odbore 5.2.57 Kvalita produkcie. Žalovaný mu neponúkol v zmysle § 63 ods. 2 ZP pre neho vhodnú prácu v mieste výkonu práce, aj keď takýmito miestami disponoval. Vzhľadom na jeho kvalifikáciu, docent v odbore "Materiály a technológie elektrotechniky s vedeckou kvalifikáciou v odbore "Fyzikálna metalurgia a medzné stavy materiálov" s dlhoročnou praxou v oblasti spoľahlivosti a kvality procesov a produktov, je presvedčený, že spĺňa všetky kvalifikačné predpoklady na obsadenie pracovných miest docentov a profesorov v príbuzných odboroch etablovaných na všetkých troch technických fakultách žalovaného. Okrem toho žalovaný počas plynutia výpovednej doby vyhlásil výberové konania na obsadenie miest niekoľkých profesorov a docentov v príbuzných odboroch. Výpoveď bola odôvodnená tým, že k zníženiu počtu zamestnancov na FM dochádza z dôvodu zabezpečenia požadovanej kvality uskutočňovania a rozvoja študijného programu Manažérstvo kvality produkcie v študijnom odbore 5.2.57 Kvalita produkcie v súlade s jeho personálnym zabezpečením s cieľom zvýšiť efektívnosť práce a v dôsledku uvedenej organizačnej zmeny sa stal nadbytočným. V letnom semestri školského roka 2010/2011 si plnil úlohy v oblasti kontaktnej pedagogiky, kde prednášal predmety Nástroje a metódy manažérstva kvality, 3 ročník denní študenti (85 študentov), externí študenti (58 študentov) a Systémy manažérstva kvality, 2 ročník denného a externého štúdia (cca 130 študentov), opakovane zapísaný predmet Manažérstvo výrobného procesu a je členom, predsedom a podpredsedom komisií pre štátne záverečné skúšky v odbore Manažérstvo kvality produkcie. Ďalej realizoval skúšanie cca 280 študentov z uvedených predmetov, viedol desiatky semestrálnych, bakalárskych a diplomových prác. Súčasne vykonával prácu spojenú s vedením profilovej katedry odboru Manažérstvo kvality produkcie. Listom zo dňa 13.05.2011 sa domáhal riešenia nezákonných postupov zo strany žalovaného. Napriek tomu, že ukončenie pracovného pomeru výpoveďou bolo stanovené na 30.04.2011, prácu vyplývajúcu z pracovnej zmluvy vykonával riadne do 31.05.2011. Dňa 16.05.2011 dostal od rektora odpoveď potvrdzujúcu výpoveď v podobe, v akej bola skoncipovaná dňa 07.02.2011.

2. V písomnom vyjadrení zo dňa 24.11.2011 žalovaný uviedol, že zavedeniu mimoriadnych opatrení predchádzalo niekoľko závažných skutočností: Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR (ďalej len "Ministerstvo") podľa § 83 ods. 9 zákona o vysokých školách (ďalej len ZoVŠ) rozhodnutím č. CD-2009-35060/36468-1:071 zo dňa 30.10.2009 pozastavilo FM právo udeľovať absolventom študijného programu Mechatronika a študijného programu Manažérstvo kvality produkcie akademické tituly. Ministerstvo rozhodnutím č. 2010-12758-07 zo dňa 06.08.2010 s účinnosťou od 10.09.2010 odňalo FM právo udeľovať absolventom študijného programu Mechatronika akademické tituly a súčasne zamietlo žiadosť FM o akreditáciu študijného programu Inteligentné elektromechanické systémy. V dôsledku týchto rozhodnutí došlo k poklesu počtu študentov FM z 1159 (stav k 31.10.2009) na 438 (stav k 31.10.2010), t.j. o 721 študentov. Podľa § 10 ods. 1 ZoVŠ rektor je štatutárnym orgánom verejnej vysokej školy, riadi ju, koná v jej mene a zastupuje ju navonok; rektor za svoju činnosť zodpovedá akademickému senátu verejnej vysokej školy, ak zákon neustanovuje inak. V dôsledku uvedených skutočností rektor univerzity prikázal príkazom č. 7/2010 zo dňa 14.09.2010 v bode 12 dekanovi FM v organizačno - personálnej oblasti okrem iného pracovnoprávne riešiť nadbytočných zamestnancov FM, vykonať organizačné a personálne opatrenia tak, aby bola zachovaná katedra metrologie a manažérstva kvality, ktorá zabezpečuje študijný program manažérstvo kvality produkcie, podľa personálneho návrhu garanta študijného programu prof. R. N. E., B. s tým, že na zabezpečenie administratívneho chodu FM ponechá pracovné miesta dekana fakulty, prodekana pre výchovu a vzdelávanie, tajomníka fakulty, sekretárku dekana, študijnú referentku referátu akademických činností fakulty v termíne do 16.09.2010 a aby dekan vopred konzultoval všetky organizačné, personálne a ekonomické úkony na vykonanie tohto príkazu s rektorom a realizoval ich až po jeho súhlase. Na uvedený príkaz reagoval dekan fakulty zaslaním správy zo dňa 08.12.2010 č. 4-FM/D-228/2010, v ktorej rektora okrem iného informoval, že odhaduje deficit FM v roku 2011 v sume 52.112,94 €. Z uvedenej správy jednoznačne vyplýva, že situáciu na fakulte dekan fakulty neriešil tak, aby sa eliminovali negatívne dopady na jej hospodárenie, práve naopak priznal, že v budúcom roku očakáva hospodárenie s deficitom, a to napriek tomu, že v zmysle článku 16 ods. 5 písm. c) štatútu dekan fakulty zodpovedal rektorovi za hospodárenie fakulty v rámci rozpočtových limitov fakulty v súlade s jej schváleným rozpočtom. Rektor po prerokovaní v kolégiu rektora dňa 15.12.2010 oznámil listom č. 1527/R/2010 dekanovi FM zavedenie mimoriadnych opatrení - krízového manažmentu a s tým spojené prevzatie rozhodovacích právomocí v ekonomickej,

organizačnej a personálnej oblasti s účinnosťou od 16.12.2010. Mal za to, že zavedenie mimoriadnych opatrení a prevzatie pracovnoprávných kompetencií rektorom univerzity bolo legitímne a v súlade s splatnými právnymi predpismi. Následne rektor v dôsledku zrušenia študijného programu mechatronika a s tým súvisiacim poklesom počtu študentov na FM, ako aj z dôvodu zabezpečenia požadovanej kvality uskutočňovania a rozvoja študijného programu Manažérstvo kvality produkcie v študijnom odbore 5.2.57 kvalita produkcie v súlade s jeho schváleným personálnym zabezpečením, rozhodnutím rektora č. 1/2011 zo dňa 19.01.2011 znížil stav zamestnancov s cieľom zvýšiť efektívnosť práce a zrušil funkčné miesta na FM. Na základe uvedeného rektor za účelom zabezpečenia zodpovedného hospodárenia FM pristúpil k rozviazaniu pracovného pomeru so žalobcom.

3. Na pojednávaní dňa 13.02.2013 žalobca uviedol, že skončenie pracovného pomeru považuje za protiprávne, predovšetkým z dôvodu, že žalovaný výpoveď odôvodnil znížením stavu zamestnancov na FM z dôvodu, že uvedenej fakulte bolo odňaté právo udeľovať akademické tituly Bc., Ing., PhD., absolventom študijného programu mechatronika. Nikdy nemal výuku v tomto študijnom programe. Bol vedúcim katedry garantujúcej stále živý študijný program v oblasti kvality produkcie. Jeho akreditácia bola predĺžená do konca septembra 2011. Boli schválené všetky podklady pre zavedenie nového študijného programu priemyselné inžinierstvo. Vedeckou radou, ktorá ho schválila a odporučila, bol vyhodnotený ako jeden z najlepších programov predložených vedeckej rade fakulty. Tento program však nebol zo strany rektora predložený akreditačnej komisii. Nestotožnil sa s argumentáciou žalovaného o tom, že v pracovnoprávných vzťahoch je rektor univerzity štatutárnym orgánom, tento je štatutárnym orgánom univerzity, avšak fakulty sú samosprávnymi jednotkami, za ktoré navonok koná ich dekan. Zavedenie krízového manažmentu zo strany rektora univerzity bolo, podľa neho, v rozpore so zákonom a štatútom univerzity. Z uvedeného dôvodu boli všetky nasledujúce právne kroky rektora irelevantné. Domnieval sa, že k skončeniu jeho pracovného pomeru viedli iné dôvody ako pracovnoprávne. Vo vzťahu k svojej osobe to pociťuje ako diskrimináciu, ktorá sa však v praxi veľmi ťažko dokazuje, preto neargumentoval týmto v spore. Výpoveď považoval za nezákonnú aj z dôvodu, že žalovaný mu neponúkol iné vhodné pracovné miesta, pričom v čase skončenia pracovného pomeru takéto miesta boli na Fakulte špeciálnej techniky, a to v odbore Aplikovaná mechatronika v špeciálnej technike a v odbore Kvalita produkcie strojárkej techniky. Boli vyhlasované výberové konania, na ktoré boli prijatí noví zamestnanci, a to v roku 2011 L.. X. Q., R.. G. U., R.. O. J. na študijný program Aplikovaná mechatronika v špeciálnej technike a R.. O. H. na študijný program Kvalita produkcie strojárkej techniky. Na uvedené výberové konanie sa neprihlásil z dôvodu, že z prejavu bývalého zamestnávateľa pri skončení pracovného pomeru bolo zrejmé, že o neho nemá záujem. Bolo však v zmysle zákona, aby mu uvedené voľné pracovné pozície ponúkol a aj napriek tomu, že mal dostatok odborníkov z vlastných zdrojov, prijímal nových zamestnancov na základe uvedených výberových konaní. Jednalo sa o zamestnancov s nižšou kvalifikáciou a bez praxe, resp. s minimálnou praxou v predmetnom odbore.

4. Na pojednávaní dňa 16.05.2013 žalobca uviedol, že netrvá na opätovnom zamestnávaní žalovaným, ktorý nemá možnosť, vzhľadom na situáciu, ktorá je u neho v dôsledku poklesu študentov, aby ho naďalej zamestnával. Navyše, žiadny program v odbore elektro žalovaný nemá. Zavinením rektora, ktorý nepredložil akreditačný spis akreditačnej komisii, spôsobil problémy na FM, pričom zo strany dekana fakulty boli vytvorené všetky predpoklady pre ďalšie fungovanie fakulty.

5. V podaní zo dňa 30.10.2012 žalovaný uviedol, že oprávnenie rektora rozhodnúť o organizačnej zmene na fakulte, ako aj oprávnenie podať výpoveď zamestnancovi zaradenému na fakulte odvodzoval z § 2 ods. 3 ZoVŠ, pričom ZoVŠ, ani zákon o výkone práce vo verejnom záujme neriešia problematiku skončenia pracovného pomeru, ktorú preto treba skúmať podľa ZP. Podľa § 9 ods. 1 ZP v pracovnoprávných vzťahoch robí právne úkony za zamestnávateľa, ktorý je právnická osoba, štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu; zamestnávateľ, ktorý je fyzická osoba, koná osobne. Namiesto nich môžu robiť právne úkony aj nimi poverení zamestnanci. Iní zamestnanci zamestnávateľa, najmä vedúci jeho organizačných útvarov, sú oprávnení ako orgány zamestnávateľa robiť v mene zamestnávateľa právne úkony vyplývajúce z ich funkcií určených organizačnými predpismi. Podľa § 10 odseku 1 ZoVŠ rektor je štatutárnym orgánom verejnej vysokej školy, riadi ju, koná v jej mene a zastupuje ju navonok; rektor za svoju činnosť zodpovedá akademickému senátu verejnej vysokej školy, ak zákon neustanovuje inak. Rektor verejnej vysokej školy bol oprávnený rozhodnúť o organizačných zmenách na fakulte, ako aj podpísať a podať výpoveď žalobcovi. Oprávnenie rektora ako štatutárneho orgánu verejnej vysokej školy konať v jej mene v pracovnoprávných vzťahoch nemožno obmedziť napr. vnútorným predpisom. Mal za to, že nie je dôvod, aby sa súd v konaní zaoberal otázkou, či bolo

zavedenie krízového manažmentu dôvodné alebo nie. Napriek tomu už vo vyjadrení zo dňa 23.11.2011 opísal dôvody, ktoré viedli k prijatiu predmetného rozhodnutia, aby sa eliminovali negatívne dopady na hospodárenie a boli dodržané zákonné povinnosti pri hospodárení s verejnými prostriedkami. V zmysle § 31 ods. 1 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy porušenie finančnej disciplíny je nehospodárne, neefektívne a neúčinné vynakladanie verejných prostriedkov. Hoci ZoVŠ zakladá oprávnenie dekana fakulty rozhodovať a konať v pracovnoprávných vzťahoch v rozsahu a za podmienok určených v štatúte verejnej vysokej školy, nemožno z toho vyvodzovať názor, že rektor verejnej vysokej školy toto oprávnenie nemá. Samosprávnou pôsobnosť fakulty možno v situáciách predvídaných v štatúte verejnej vysokej školy obmedziť tak, ako tomu bolo v prípade zavedenia mimoriadnych opatrení (krízového manažmentu). Právomoc rektora univerzity zaviesť mimoriadne opatrenia vyplývala z článku 10 štatútu žalovaného účinného od 13.03.2009, podľa ktorého rektor má právo zaviesť mimoriadne opatrenie (krízový manažment) v prípade porušenia rozpočtových pravidiel niektorou zo súčastí univerzity. Dodatok č. 1 k štatútu žalovaného účinný od 26.01.2011 v súlade s § 15 ods. 3 a § 103 ZoVŠ doplnil v čl. 29 ods. 1 písm. d) štatútu žalovaného tak, že v prípade zavedenia mimoriadnych opatrení prechádzajú kompetencie v pracovnoprávných vzťahoch v plnom rozsahu na rektora. Ďalej uviedol, že ku dňu podania výpovede nemal pre žalobcu žiadnu prácu, čo preukazujú vyjadrenia jednotlivých fakúlt. Výpoveď daná žalobcovi bola vopred riadne prerokovaná so zástupcami zamestnancov, o čom svedčí zápisnica z rokovania výboru Základnej organizácie odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy pri TnUAD zo dňa 26.01.2011. V predmetnej zápisnici sa konštatuje, že na základe spoločných rokovaní s vedením TnUAD výbor rešpektuje obsah žiadosti o prerokovanie výpovedí zamestnancov v zmysle organizačných zmien, súhlasí s ním a o tejto skutočnosti prijal uznesenie. Odborový orgán mal vedomosť o organizačnej zmene, aj o tom, že v dôsledku nej sa žalobca stal nadbytočným, a že s ním bude rozviazaný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP.

6. V podaní zo dňa 03.03.2014 žalovaný nesúhlasil s podanou žalobou, túto považoval za skutkovo neopodstatnenú a právne nedôvodnú. Uviedol, že rozhodnutím rektora po prerokovaní v kolégiu rektora boli zavedené mimoriadne opatrenia - krízový manažment na FM s účinnosťou od 16.12.2010. Zavedením mimoriadnych opatrení - krízového manažmentu rektor odňal rozhodovacie právomoci dekana FM v ekonomickej, organizačnej a personálnej oblasti. Toto rozhodnutie orgánu akademickej samosprávy nie je oprávnený preskúmať okresný súd v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu stanoví zákon. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosc možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom. V občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánu verejnej správy. Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu"). Podľa § 246 ods. 1 O.s.p. na preskúmanie rozhodnutí a postupov sú vecne príslušné krajské súdy, ak zákon neustanovuje inak. Na základe uvedeného je presvedčený o tom, že vecne príslušným na prejednanie a rozhodnutie veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia rektora je krajský súd a nie okresný súd. Postup súdu, ktorý preskúma zákonnosť rozhodnutia rektora o zavedení mimoriadnych opatrení - krízového manažmentu na FM, je podľa jeho názoru porušením jeho ústavného práva upraveného v článku 48 ods. 1 Ústavy SR, t.j. práva byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi. Ústava SR základné právo na zákonného sudcu upravuje v čl. 48 ods. 1 tak, že "nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu stanoví zákon." Uvedeným zákonom je v danom prípade O.s.p. v znení neskorších predpisov a tento ustanovuje, ktorý súd je vecne, miestne a funkčne príslušný na prejednanie a rozhodnutie veci, čo je prvým predpokladom pre

určenie zákonného sudcu, keďže označené základné právo sa výslovne spája s osobou sudcu, nie so súdom. So sústavou súdov priamo súvisí aj príslušnosť súdu o veci rozhodovať upravená O.s.p. a tým aj osoba zákonného sudcu, za ktorého je treba pokladať sudcu v súlade s rozvrhom práce vecne a miestne príslušného súdu. Nevyhnutným predpokladom toho, aby účastník konania nebol odňatý svojmu zákonnému sudcovi, je rozhodovanie o jeho veci tým súdom, ktorý je podľa zákona (v danom prípade O.s.p.) na rozhodovanie o nej vecne, miestne i funkčne príslušný. Je presvedčený o tom, že preskúmanie zákonnosti rozhodnutia rektora o zavedení mimoriadnych opatrení - krízového manažmentu na FM s účinnosťou od 16.12.2010 je prípustné jedine postupom podľa časti piatej O.s.p., a keďže túto zákonnosť okresný súd preskúmava v konaní o určenie neplatnosti výpovede, odníma ho jeho zákonnému sudcovi. Rozhodnutím rektora o zavedení mimoriadnych opatrení - krízového manažmentu na FM s účinnosťou od 16.12.2010, rektor odňal rozhodovacie právomoci dekanovi FM v ekonomickej, organizačnej a personálnej oblasti. V čase vydania rozhodnutia rektora č. 1/57/2011 zo dňa 19.01.2011 o zrušení funkčných miest na FM, ako aj v čase doručenia výpovede žalobcovi dňa 08.02.2011 dekan FM nemal kompetencie v oblasti personálnej, organizačnej a ekonomickej, a teda nebol oprávnený konať vo vzťahu k žalobcovi v pracovnoprávných vzťahoch a konať mohol jedine rektor ako jediný štatutárny orgán žalovaného. Keďže je právnickou osobou, v zmysle § 9 ods. 1 ZP za takéhoto zamestnávateľa v pracovnoprávných vzťahoch robí právne úkony štatutárny orgán. Namiesto štatutárneho orgánu môžu robiť právne úkony aj poverení zamestnanci. Iní zamestnanci zamestnávateľa najmä vedúci jeho organizačných útvaroch, sú oprávnení ako orgány zamestnávateľa robiť v mene zamestnávateľa právne úkony vyplývajúce z funkcií určených organizačnými predpismi. V zmysle citovaného ustanovenia § 9 ods. 1 ZP za zamestnávateľa, ktorý je právnickou osobou, sú oprávnené robiť právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch nasledovné osoby: - štatutárne orgány, ktoré sú oprávnené vykonávať v mene zamestnávateľa všetky právne úkony, ďalšie (iné) orgány, vedúci jednotlivých organizačných útvarov, ktorí sú oprávnení vykonávať v mene zamestnávateľa právne úkony len v rozsahu svojho funkčného oprávnenia stanoveného organizačnými predpismi, zamestnanci, ktorí sú písomne poverení vykonávať v mene zamestnávateľa určité právne úkony. Podľa § 10 ods. 1 ZoVŠ rektor je štatutárnym orgánom verejnej vysokej školy, riadi ju, koná v jej mene a zastupuje ju navonok. Rektor za svoju činnosť zodpovedá akademickému senátu verejnej vysokej školy, ak tento zákon neustanovuje inak. V zmysle § 84 ods. 1 ZP zamestnávateľ môže vydať pracovný poriadok, po predchádzajúcom súhlase zástupcov zamestnancov, inak je neplatný. Podľa § 84 ods. 2 ZP pracovný poriadok bližšie konkretizuje v súlade s právnymi predpismi ustanovenia ZP podľa osobitných podmienok zamestnávateľa. V zmysle § 84 ods. 3 ZP pracovný poriadok je záväzný pre zamestnávateľa a pre všetkých jeho zamestnancov. Podľa čl. 2 pracovného poriadku účinného od 01.01.2004 právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch, na základe ktorých žalovaný nadobúda práva a povinnosti, vykonáva štatutárny orgán, ktorým je rektor. Namiesto rektora môžu robiť právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch ním poverení zamestnanci v určenom rozsahu, a to: prorektor, ktorý je zároveň zástupcom štatutárneho orgánu, kvestor, dekan fakúlt, riaditeľ ÚPHV, iní zamestnanci, ktorých písomne poverí rektor. Na základe uvedeného je zrejmé, že oprávnenie rektora ako štatutárneho orgánu verejnej vysokej školy konať v pracovnoprávných vzťahoch nie je obmedzené a právo dekanov fakúlt konať v prípade zamestnancov zaradených na fakultách je len právom delegovaným. Avšak aj v tomto prípade zostáva zachované právo rektora ako štatutárneho orgánu verejnej vysokej školy konať v pracovnoprávných vzťahoch, pretože rektor verejnej vysokej školy nemá obmedzený rozsah kompetencií v pracovnoprávných vzťahoch, ani voči zamestnancom, ktorí sú zaradení na fakultách. Právnu subjektivitu má len žalovaný, ktorého štatutárnym orgánom je rektor. Fakulty sú len organizačnými jednotkami žalovaného bez právnej subjektivity. Z uvedeného vyplýva, že rektor, ako štatutárny orgán verejnoprávnej a samosprávnej inštitúcie, akou žalovaný je, môže v rámci svojich kompetencií ukončiť pracovný pomer s ktorýmkoľvek zamestnancom verejnej vysokej školy. Taktiež rektor verejnej vysokej školy je, ako štatutárny orgán, oprávnený rozhodnúť o organizačných zmenách. V tejto súvislosti poukazuje na Metodický pokyn k postupu žalovaného pri realizácii organizačných zmien č. 5-002-001 zo dňa 01.04.2008, ktorý upravuje postup pri organizačných zmenách. Podľa uvedeného pokynu sa pri organizačných opatreniach postupuje nasledovne:

- príslušný vedúci zamestnanec vypracuje návrh na realizáciu organizačnej zmeny
- návrh na organizačnú zmenu tento vedúci zamestnanec predloží svojmu priamemu nadriadenému zamestnancovi - dekanovi, kvestorovi, prorektorovi, podľa toho, ktorého organizačného útvaru sa týka, ktorý sa k nemu vyjadrí a v prípade kladného stanoviska návrh postúpi na schválenie rektorovi

rektor ako štatutárny orgán žalovaného vydá písomné rozhodnutie zamestnávateľa o organizačných zmenách zamestnávateľa. Súd v konaní o určenie neplatnosti výpovede danej podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP v znení neskorších predpisov nemôže preskúmavať platnosť rozhodnutia zamestnávateľa, o organizačnej zmene, pretože rozhodnutie zamestnávateľa o organizačnej zmene nemá povahu

právneho úkonu v zmysle § 34 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ktorý má v tomto prípade subsidiárnu pôsobnosť. Rozhodnutie zamestnávateľa o organizačných zmenách je skutočnosťou (faktickým úkonom), ktorá je hmotnoprávnym predpokladom pre samotný úkon skončenia pracovného pomeru a súd v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru je oprávnený skúmať len samotnú existenciu organizačnej zmeny, ktorá v danom prípade je evidentne preukázaná a daná. Právny názor žalobcu, že rektor nebol oprávnený konať v pracovnoprávných vzťahoch, t.j. nebol oprávnený prijať rozhodnutie o organizačných zmenách a podpísať výpoveď zamestnanca fakulty, považuje za nesprávny. Na základe uvedeného navrhol, aby súd žalobu ako právne nedôvodne a skutkovo neopodstatnenú v celom rozsahu zamietol a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania.

7. Na pojednávaní dňa 07.03.2014 žalobca uviedol, že nežiada o prieskum rozhodnutia samosprávneho orgánu. Odňatie právomoci dekana rektorom, potvrdené samosprávnym orgánom, bolo porušením ZoVŠ, kde je taxatívne určené, kedy k takémuto kroku môže rektor pristúpiť, resp. samosprávny orgán sa vyjadriť. Zákon jasne stanovuje podmienky, kedy k obmedzeniu akademickej samosprávy fakulty môže univerzita pristúpiť, a to pri porušení finančnej disciplíny, pri neoprávnenom nakladaní s verejnými zdrojmi. Nikdy nebol vyčíslený, ani dokázaný rozpor pri vynakladaní s rozpočtovými prostriedkami a deklarovaný deficit rozpočtu FM. Keďže nikdy nežiadal prieskum orgánov verejnej správy, je irelevantné dôvodiť Ústavou a O. s. p., a to vo veci príslušnosti zákonného sudcu. Žalobný petít v žiadnej svojej časti neobsahuje návrh spojený s osobou. Žalovaná je inštitúcia, a nie rektor. Požaduje rozsudok vo veci nezákonnosti výpovede danej inštitúciou svojmu zamestnancovi spojenou s odôvodnením vo výpovedi uvedenej. O organizačných zmenách zamestnávateľa spolu rozhodujú a hlasovaním potvrdzujú samosprávne orgány vysokej školy. Rektor iným spôsobom takúto zmenu právoplatne nemôže vykonať. Nikdy nežiadal prieskum organizačnej zmeny. Túto záležitosť podľa neho jednoznačne rieši ZoVŠ a pokiaľ boli tieto ustanovenia porušené, sú preskúmateľné, teda logicky, žalovateľné. ZP definuje účinnosť niektorých svojich paragrafov len v prípade, že nie sú regulované inak, teda inej zákonnej normy. Nedá sa to riešiť len podľa ZP. Navyše, v čase podania výpovede nebola vykonaná žiadna formálna organizačná zmena zákonným orgánom potvrdená. Jednou zo súčastí univerzity zostala FM, nezmenila sa jej vnútorná štruktúra, teda ani žiadna z vtedy existujúcich katedier. Katedra, ktorú viedol, bola naďalej jednou z organizačných zložiek FM, a to až do jej zrušenia, čo bolo v roku 2012 uznesením Akademického senátu TnUAD.

8. Rozsudkom č. k. 26C/141/2011-339 zo dňa 15.05.2014 tunajší súd určil, že výpoveď žalovaného z pracovného pomeru zo dňa 07.02.2011 podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP, ktorá bola doručená žalobcovi dňa 08.02.2011, je neplatná. Ďalej určil, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného založený pracovnou zmluvou zo dňa 31.12.2008 sa skončil dohodou ku dňu 31.05.2011. Žalobu v časti o zaplatenie náhrady mzdy vylúčil na samostatné konanie.

9. Proti citovanému rozsudku podali odvolanie obe strany sporu.

10. Uznesením č. k. 6Co/719/2014-394 zo dňa 30.06.2015 Krajský súd v Trenčíne zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie dokazovanie. Dôvodom zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie bola skutočnosť, že postupom okresného súdu bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom.

11. Na pojednávaniach dňa 17.02.2016, 19.10.2016, 25.01.2017, 15.03.2017 žalobca uviedol, že jeho zaradenie súviselo so zmenami vyplývajúcimi z potreby zaistenia nového študijného programu, ktorý na rozdiel od užšie špecializovaného Manažérstva kvality, bola katedra fakulty schopná akreditovať. Pripravila akreditačný spis a štrukturálne zmeny tomu odpovedajúce. Z podmienok akreditačnej komisie vyplýva, že nový študijný program musí fakulta pripraviť s dostatočným predstihom pred podaním akreditačného spisu a musí ho mať personálne zabezpečený. Pretože pripravili študijný program priemyselné inžinierstvo, na ktorý musia byť personálne garancie a on ako navrhovaný garant študijného programu, logicky musel byť zaradený do odboru priemyselné inžinierstvo. Podotkol, že kvalita produkcie je podprocesom alebo subsystémom priemyselného inžinierstva. Nie je pravda, že by katedra zameraná na kvalitu produkcie a človek s týmto zameraním a špecializáciou nemohol vykonávať vedúceho katedry, či mať pedagogický úväzok, o čom svedčí jeho nadpriemerný pedagogický úväzok. Dôkazom jeho zaradenia je akreditačný spis pre študijný program priemyselné inžinierstvo pre oblasť elektrotechnického priemyslu a výberové konanie, ktorého výsledok je potom zmena pracovného zaradenia. Akreditačné podmienky vyžadujú, aby pri podaní akreditačného spisu a jeho spracovaní

všetci rozhodujúci alebo kľúčoví pracovníci študijného programu mali pracovný úväzok alebo väčšinu úväzkov v tomto študijnom programe. Z toho vyplývala práve tá nutná zmena, ktorá bola opodstatnená a zdôvodnená výberovým konaním. Konštatoval, že argument o neakreditovaní tohto programu je účelový a tendenčný, nakoľko práve pán N. ako vtedajší rektor nedoručil kompletný akreditačný spis akreditačnej komisii napriek tomu, že spĺňal všetky zákonné požiadavky, bol schválený vedeckou radou a akademickým senátom. Toto konanie rektora bolo účelové a zámerne likvidačné, nakoľko v období prípravy a schvaľovania tohto študijného programu mohol a dokonca mal vyjadriť svoj názor, nakoľko bol členom vedeckej rady fakulty. Vedeckých rád fakulty sa nezúčastňoval, neposkytol svoje pozitívne, či negatívne vyjadrenie ako člena vedeckej rady alebo rektora ku kvalite študijného programu, neakceptoval zákonných garantov študijného programu, vrátane vedeckej rady a akademického senátu a napriek tomu svojvoľne nedoručil akreditačný spis akreditačnej komisii. Toto bol dôvod, prečo tento študijný program nebol akreditovaný, nakoľko akreditačná komisia ani nemala možnosť z tohto titulu sa k uvedenému študijnému programu vyjadriť. Tento čin bol nedôvodný a pre FM likvidačný a tým pádom aj pre jej pracovníkov. Jednanie rektora bolo účelové, diskriminačné a voči zamestnancom fakulty charakterizované ako bossing. Nie je pravda, že by FM nemala disponibilný objem študentov, pretože v tom čase bol živý, fungujúci, existujúci študijný program kvalita produkcie, ktorý zabezpečovala práve uvedená katedra, ktorú viedol. Fakulta i katedra v tomto študijnom programe mala dostatok študentov, aby dotácia štátu vykryla fungovanie nového študijného programu v nasledujúcom akademickom roku, nakoľko táto sa pridružuje na základe predchádzajúceho účtovného roku. Teda tam existovali študenti v rokoch 2011 a 2012, bola pridelená dotácia na týchto študentov, ktorá vykryla týchto študentov novo otvoreného programu, ktorú vlastne univerzita zneužila v roku 2012 na sanáciu svojho dlhu, pretože zrušením fakulty je interná záležitosť univerzity a nemá vplyv na dátové podklady k rozpočtu pre ďalší rok. Teda formálne Ministerstvo školstva pridelo dotáciu na študentov napriek tomu, že na FM už nebol jediný študent, pretože došlo k jej rozpusteniu. Opäť manažment univerzity to zneužil tým, že napriek tomu, že fakulta nemala učiteľov, ani študentov formálne akademicky senát univerzity zrušil túto fakultu po dlhšom období. V tom preklenovacom finančnom období jedného akademického roka, to je ten priestor, kedy nový študijný program, ktorý bol predtým akreditovaný, mohol byť zaradený do sústavy študijných programov fakulty. Zdôraznil, že nikdy nebol zámer fakulty žiadať od kohokoľvek dotáciu na neakreditovaný študijný program. Ten dôvod je, že fakulta odoslala zákonom požadovanou formou akreditačný spis v dostatočnom predstihu a dôvod neakreditovania bolo konanie rektora. Pokiaľ by program bol akreditovateľný, bolo by zaradené riešenie fakulty do programu akreditačnej komisie a pokiaľ by bol akreditovaný, čo z vyjadrení mnohých sa dá predpokladať, tak by nebola pravda to, čo tvrdí protistrana, že by fakulta v ďalšom akademickom roku žiadala dotáciu na neakreditovaný študijný program na ďalší akademický rok. Takýto mechanizmus akreditácie je štandardný na všetkých univerzitách a vysokých školách SR. Nevedel posúdiť, či k 08.02.2011 bola nejaká ponuková možnosť na univerzite, ale ďalšie 4 mesiace bol pracovníkom univerzity a v tom čase prebehli výberové konania, ktoré boli zrealizované bez takejto ponuky pre neho. Za pravý dôvod jeho výpovede považoval osobnú nevráznosť rektora, generovanú voľbami rektora, keď bol protikandidátom a v prvom kole získal väčší počet hlasov senátorov. Poukázal na volebný program kandidáta, ktorý poukazuje na racionalitu a efektívnosť budovania rozvoja univerzity a opak protikandidáta, krátkodobého rektora Dr. N. dokazuje špatné manažovanie univerzity, nespokojnosť pracovníkov, zlé hospodárenie univerzity, čo vyústilo v jeho odvolanie. Svoje vyjadrenie o zámernosti alebo tendenčnosti tohto konania podporil hodnotením FM, ktorá sa ako jediná z fakúlt žalovaného zaradila do top 20 slovenských fakúlt, ktorých absolventi sa tešili najväčšiemu záujmu zamestnancov, čo je účel vysokoškolského vzdelania. Uviedol, že v hodnotení určitých študijných programov pod spoločnou štruktúrnou väzbou strojárskych odborov bola FM na prvom mieste zo všetkých slovenských fakúlt, preto spochybnil zdôvodnenie univerzity o nekvalite FM. Uviedol, že FM hodlala akreditovať odbor priemyselné inžinierstvo, ktorý musí mať na fakulte materiálne i personálne zabezpečenie, čoho dôkazom je prijatie na základe výberového konania a zmluva na dobu určitú do 31.12.2014. Napriek zrušeniu jeho relevantného pracovného miesta aj v odbore kvalita produkcie, univerzita udeľovala akademické tituly v tomto odbore bez relevantného dostatočne robustného personálneho zabezpečenia. Z uvedeného je zrejmé, že po tom, ako dostal výpoveď, naďalej FM udeľovala akademické tituly študentom programu manažérstvo kvality. Napriek tomu, že dostal výpoveď, naďalej sa zúčastňoval štátnych záverečných skúšok. Z uvedeného je teda zrejma nedôvodnosť jeho výpovede s poukazom na prebiehajúci študijný program. Nesúhlasil s výpoveďou z pracovného pomeru zo strany žalovaného, pretože nikdy nepracoval v študijnom odbore mechatronika. V študijnom odbore, v ktorom pracoval, v tom čase zrušený nebol. Uvedený postup žalovaného považoval za účelový s cieľom poškodiť ho. Zneužil formálne právo, aby poškodil nie len jeho, ale aj ostatných zamestnancov FM, teda niektorých ďalších. Poukázal na to, že vnútorná

kontrola univerzity už v r. 2011 spolu s Ministerstvom školstva odhalila nezákonnosti aj v súvislosti so zavedením krízového manažmentu, ktorý bolo dôvodom štrukturálnych zmien na FM. Takže všetky ďalšie kroky univerzity po vyhlásení krízového manažmentu boli, podľa jeho názoru, nezákonné, a teda aj neplatné. Ak by mal rektor nejaké výhrady voči akreditačnému spisu, tieto by určite konkretizoval a poslal vedeckej rade FM, ktorá jediná má právo posúdiť kvalitu pripraveného akreditačného materiálu. Konanie rektora je v rozpore s vyhláškou ministerstva školstva o mechanizme akreditovania študijných programov, kde sa hovorí, že k novému študijnému programu sa vyjadruje senát fakulty a doporučuje, resp. ho nedoporučuje druhý samosprávny orgán fakulty vedecká rada tento materiál na schválenie. Keby to bolo tak, ako žalovaný tvrdí, tak už z logiky veci tento postup je zbytočný, ak by sa ku kvalite tohto materiálu mala vyjadrovať ďalšia individuálna osoba, napr. aj rektor. K tomuto posúdeniu slúžia len samosprávne kolektívne orgány. Ohľadne účelovosti konania rektora poukázal na výpoveď svedka, keď svedok prof. N. v rámci svojej výpovede jasne formuloval, že tento spis bol neformálne posúdený členmi pracovnej skupiny akreditačnej komisie, podľa názoru ktorých bol akreditačný spis akreditovateľný a nemal väčšie formálne či neformálne chyby.

12. Na pojednávaniach dňa 17.02.2016, 19.10.2016, 25.01.2017, 15.03.2017 zástupca žalovaného uviedol, že nový študijný program na FM, o ktorom sa zmieňoval žalobca, nikdy akreditovaný nebol. Univerzita nemôže prijímať študentov na neakreditovaný študijný program a ani zamestnávať zamestnancov na študijné programy, ktoré sa pripravujú a nie sú akreditované, pretože na takéto študijné programy nemá žalovaný ani pridelené dotácie zo ŠR. Dotácie zo ŠR sú účelovo viazané a nie je možné poskytnúť dotáciu Ministerstvom školstva na študijný program, ktorý neexistuje, ale sa len pripravuje. Čo sa týka ponukovej povinnosti upravenej v § 63 ods. 2 ZP, táto sa skúma ku dňu doručenia výpovede, teda v danom prípade ku dňu 08.02.2011, k čomu predložil potvrdenie zamestnanca personálneho oddelenia o tom, že k uvedenému dátumu nebolo zverejnené žiadne nové výberové konanie, ani žalovaný nedisponoval inou vhodnou prácou pre žalobcu. Skutočnosť, že u žalovaného boli prijatí zamestnanci, na ktorých poukazoval žalobca v čase od 01.05.2011 do 12.07.2011, nepreukazuje, že žalovaný disponoval ku dňu 08.02.2011 vhodným pracovným miestom pre žalobcu. Pokiaľ žalobca tvrdí opak, je na ňom, aby túto skutočnosť preukázal. V prípade tvrdenia žalobcu o osobnej averzii bývalého rektora prof. N. voči jeho osobe sa jedná o subjektívne domnienky žalobcu, ničím nepodložené. Na FM nedošlo len k zrušeniu pracovného miesta žalobcu, ale táto fakulta zanikla celá. Žalobca sám uviedol vo svojich podaniach, že nežiada dokazovať diskrimináciu. Žalobca účelovo opomína skutočnosť, že Ministerstvo školstva 30.10.2009 pozastavilo FM právo udeľovať absolventom študijnému programu mechatronika a študijnému programu manažérstvo kvality produkcie akademické tituly. V dôsledku tejto skutočnosti došlo na FM k radikálnemu poklesu študentov, kedy sa znížil počet študentov z 1159 na 438, t. j. došlo k poklesu o 721 študentov, na čo žalovaný samozrejme musel reagovať. Rozhodnutím rektora zo dňa 19.01.2011 sa zrušilo funkčné miesto vysokoškolského učiteľa docent v odbore priemyselné inžinierstvo organizačne zaradené na katedre metrológie a manažérstva kvality FM, na ktorom bol pracovno-právne zaradený žalobca. Žalovaný nepopiera a v tomto smere predložil aj listinný dôkaz, a to rozhodnutie ministra školstva zo dňa 30.03.2011 o tom, že bola obnovená platnosť práva udeľovať akademické tituly absolventom študijného programu manažérstvo kvality produkcie v študijnom odbore kvalita produkcie, a to do 31.08.2011. Čiže v danom študijnom programe a študijnom odbore na FM sa vykonávali v roku 2011 štátne záverečné skúšky, avšak v danom študijnom programe a študijnom odbore nebol pracovno-právne zaradený žalobca. Rozhodnutie ministra školstva zo dňa 31.03.2011, z ktorého vyplýva, že FM boli aj v rámci študijného programu manažérstvo kvality produkcie, študijný odbor kvalita produkcie pozastavené práva udeľovať absolventom akademické tituly od 30.10.2009 až do uvedeného rozhodnutia ministra školstva dňa 30.03.2011. Je teda zrejme aj z vykonaného dokazovania, že na FM bolo menej študentov v oboch študijných programoch. Ďalej uviedol, že akreditačný spis nebol nikdy predložený akreditačnej komisii, ale nie v dôsledku svojvoľne bývalého rektora, ako uvádza žalobca, ale z dôvodu, že bývalý rektor mal obsahové aj formálne výhrady voči akreditačnému spisu. Rektor nezodpovedá vedeckej rade FM za to, či predloží alebo nepredloží akreditačný spis akreditačnej komisii. Rektor je jedinou osobou, ktorá môže akreditačný spis akreditačnej komisii predložiť, touto osobou nie je ani dekan FM, ktorý pôvodne tento spis akreditačnej komisii predložil, ale bolo to vyhodnotené ako podanie neoprávnenou osobou. Rektor má právo sa rozhodnúť, či akreditačný spis predloží alebo nie akreditačnej komisii a nikde nie je upravená jeho povinnosť o tom písomne informovať vedeckú radu FM alebo zdôvodňovať svoje rozhodnutie. Rektor týmto postupom neporušil žiadny samosprávny princíp. Ak aj akreditačný spis schvália orgány fakulty, rektor je oprávnený uplatniť svoje výhrady voči predloženiu spisu a spis nepredloží akreditačnej komisii a nikto na to oprávnený nie je. Tvrdenia žalobcu, že zo svedeckej výpovede prof. V. N. nevyplývajú, tento uviedol len

to, že má vedomosť o tom, že sa pripravoval akreditačný spis a že rektor ho nepostúpil akreditačnej komisii, ale k obsahu akreditačného spisu sa nevyjadroval.

13. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkov X.. R.. X. G., R.. V. G., B., R.. W. K., B., R.. V. E., W. N., V. N., R.. F. V., prof. R.. B.. N. E., oboznámením žaloby, vrátane jej doplnenia, pracovnej zmluvy, dohôd o zmene pracovnej zmluvy, výpovede z pracovného pomeru, upozornenia na nezákonnosť postupu zamestnávateľa a žiadosť o urýchlené zákonné riešenie výpovede žalobcu, oznámenia zo dňa 16.05.2011, oznámenia prekážky v práci na strane zamestnávateľa, poverenia zo dňa 01.10.2010, odvolania zo dňa 25.01.2011, písomné vyjadrenia žalovaného, oznámenia o plate, potvrdenia o dĺžke zamestnania, potvrdenia zamestnávateľa na účely nároku na dávku v nezamestnanosti, rozhodnutia ministra školstva, vedy, výskumu a športu SR, oznámenia o zavedení mimoriadnych opatrení, zápisnice č. 10/KR/2010 zo dňa 15.12.2010, príkazu rektora č. 7/2010, vzoru činností vysokej školy po odňatí priznaných práv, mailovej komunikácie o zisťovaní voľných pracovných miest, oznámení zo dňa 25.01.2011, zo dňa 24.01.2011, žiadosti o prerokovanie výpovedí zamestnancov, vrátane prílohy, zápisnice z rokovania výboru ZO OZ, programu rokovania výboru odborovej organizácie, uznesenia rokovania výboru ZO OZ zo dňa 26.01.2011, prezenčnej listiny zo dňa 26.01.2011, zoznamu zamestnancov, dohody o urovaní, zápisnice č. 8/KR/2010 zo dňa 27.10.2010, listu R.. W. K., B.. zo dňa 26.04.2010 adresovaného rektorovi, odmietnutia dohody o urovaní, emailu zo dňa 30.08.2010, listu rektorovi zo dňa 30.08.2010, súboru opatrení z porady u rektora konaného dňa 10.09.2010, zápisnice č. 7/OPV/2010 zo dňa 13.09.2010, listu zo dňa 08.12.2010, správy o plnení úloh v organizačno-personálnej oblasti na FM po odňatí práv, listu adresovaného kvestorovi zo dňa 21.03.2011, listu adresovaného rektorovi zo dňa 22.03.2011, poverenia zo dňa 10.01.2011, výročnej správy o plnení úloh o hospodárení FM za rok 2010, rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 21C/124/2009-203 zo dňa 27.03.2013, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/319/2013-247 zo dňa 23.10.2013, pracovného poriadku žalovaného, metodického pokynu k postupu žalovaného pri realizácii organizačných zmien rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 21C/142/2011-190 zo dňa 21.10.2013, rozhodnutia rektora č. 1/57/2011, pracovnej zmluvy R.. W. K., B., poverenia na výkon funkcie kvestora, dohody o zmene pracovnej zmluvy R.. G. K., žiadosti o prerokovanie výpovedí, zápisnice z rokovania ZO OZ zo dňa 19.01.2011, prezenčnej listiny zo dňa 19.01.2011, programu rokovania výboru, uznesenia z rokovania výboru zo dňa 19.01.2011, rozhodnutia rektora č. 1/2011, zoznamu funkčných miest, pracovných zmlúv X.. R.. G. U., H., doc. R.. O. J., H., doc. L.. X. Q., B., doc. R.. O. H., H., štatútu žalovaného účinného od 13.03.2009, dodatku k štatútu účinného od 26.01.2011, štatútu FM, organizačného a vnútorného poriadku FM, poriadku FM o výberovom konaní, zásady hospodárenia FM, študijného a skúšobného poriadku FM, potvrdenia žalovaného zo dňa 25.01.2016, správu - hodnotenie vysokých škôl a ich fakúlt, záujem zamestnávateľov o absolventov VŠ, programové vyhlásenie kandidáta na rektora TnUAD, žiadosti o vyjadrenie akreditačnej komisie k zrušeniu fakulty, rozhodnutia ministra školstva o obnovení platnosti priznaného práva, zápisnice z riadneho zasadnutia AS žalovaného, obsahu časti akreditačného spisu, rozhodnutia rektora Českého vysokého učení technického v Prahe, rozhodnutia ministra školstva o uznaní odborných kvalifikácií žalobcu, pozvánku na výberové konanie, žiadosti o zabezpečenie zákazu vstupu na pracovisko, prihlášku žalobcu do výberového konania, upozornenia na zistené nedostatky, trestného oznámenia, žiadosti o sprístupnenie informácií, odvolania žalobcu zo dňa 26.04.2011 proti rozhodnutiu OPR/33/2011 - Ká z 20.04.2011, charakteristiky priemyselného inžinierstva, oznámenia o poskytnutí informácií, rozhodnutia o sprístupnení informácií, sprístupnenia informácií, zápisnice zo zasadnutia Správnej rady žalovaného, výberové konanie - oznámenie, zmluvy o budúcej pracovnej zmluve, vyjadrenia žalovaného k výsluchu svedkov, záznamu agenta ŠTB a zistil tento skutkový stav veci:

14. Žalobca uzavrel so žalovaným dňa 31.12.2008 pracovnú zmluvu č. 2/2009, ktorá bola dojednaná na dobu určitú do 31.12.2011 a pracovný čas zamestnanca bol 37,5 hodín týždenne. Miestom výkonu práce bol Trenčín, TnUAD. Dohodnutým druhom práce bolo spolugarantovanie študijných programov v odbore Dopravné stroje a zariadenia (prípadne v inom odbore), tvorivé riešenie najzložitejších úloh rozvoja vedy a techniky zamerané na rozvíjanie poznania v študijnom odbore, tvorivá aplikácia výsledkov výskumu do pedagogickej činnosti, vedenie prednášok, vedenie doktorantov, výskumná činnosť a zverejňovanie jej výsledkov, vedenie výskumných tímov, ktoré vykonáva učiteľ vysokej školy na funkčnom mieste docent. Dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 31.10.2010 bol s účinnosťou od 01.02.2010 dohodnutý druh práce: tvorivé riešenie najzložitejších úloh rozvoja vedy a techniky zamerané na rozvíjanie poznania v študijnom odbore, tvorivá aplikácia výsledkov výskumu do pedagogickej činnosti, vedenie prednášok,

vedenie doktorantov, výskumná činnosť a zverejňovanie jej výsledkov, vedenie výskumných tímov, ktoré vykonáva učiteľ vysokej školy na pracovnom mieste docent v študijnom odbore Priemyselné inžinierstvo. Dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 16.10.2010 bol zmenený pracovný čas zamestnanca na dobu určitú, a to do 31.12.2014.

15. Dňom 01.10.2010 bol žalobca poverený výkonom funkcie vedúceho Katedry metrológie a manažérstva kvality, FM. Dňom 31.01.2011 bol žalobca odvolaný z tejto funkcie.

16. Rozhodnutiami ministra školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky zo dňa 06.08.2010 bolo FM odňaté právo udeľovať akademické tituly bakalár (Bc.), inžinier (Ing.), doktor (PhD.) v študijnom odbore Mechatronika. Rozhodnutím ministra školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky zo dňa 06.08.2010 bola zamietnutá žiadosť o priznanie práva FM udeľovať akademický titul bakalár (Bc.) v študijnom programe inteligentné elektromechanické systémy. Rozhodnutiami ministra školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky zo dňa 30.03.2010 bola obnovená platnosť priznaného práva FM udeľovať akademické tituly bakalár (Bc.), inžinier (Ing.), v študijnom programe manažérstvo kvality produkcie

17. Príkazom rektora č. 7/2010 zo dňa 14.09.2010 prikázal rektor dekanovi FM predložiť rektorovi návrh na zrušenie pracovných miest na FM, ktoré boli vytvorené na zabezpečenie výučby študijného programu Mechatronika, predložiť rektorovi zoznam zamestnancov pre FM nadbytočných, tento predložiť dekanovi Fakulty špeciálnej techniky na výber zamestnancov potrebných pre zabezpečenie výučby a ostatným súčasťam TnUAD s cieľom splnenia povinnosti zamestnávateľa podľa § 63 ods. 2 ZP.

18. Zo správy o plnení úloh v organizačno-personálnej oblasti na FM po odňatí práv vyplýva, že v období od 01.01.2010 do 31.12.2010 bolo ukončených 28 pracovných pomerov, u 4 zamestnancov bol znížený pracovný úväzok a jeden zamestnanec čerpá neplatené voľno. Prijatými opatreniami sa znížil počet profesorov o 6. Uvedeným znížením počtu zamestnancov došlo k úspore mzdových prostriedkov v roku 2010 v sume 97.742,96 € a absolútny medziročný prínos zrealizovaných opatrení je 240.293,68 €. Zo správy vyplýva, že fakulta ukončí kalendárny rok 2010 s prebytkom 107.887,06 €. K 31.08.2011 po ukončení všetkých úloh súvisiacich so vzdelávacím procesom dôjde k ďalšiemu poklesu zamestnancov o 14, a teda celkový stav zamestnancov na FM bude 27. V správe sa poukazuje na položky v sume 108.656,- €, s ktorými sa počíta pri navýšení finančných prostriedkov. V správe sa odhaduje, že v roku 2011 bude FM hospodáriť s odhadovaným deficitom v sume 52.112,94 €.

19. Listom zo dňa 15.12.2010 rektor žalovaného oznámil dekanovi FM, že po prerokovaní v kolégiu rektora dňa 15.12.2010 zavádza s účinnosťou od 16.12.2010 v súlade s článkom 10 ods. 5 platného štatútu žalovaného mimoriadne opatrenie - krízový manažment ako dôsledok písomne oznámeného očakávaného deficitu hospodárenia v roku 2011 v sume 52.112,94 € na FM. Zavedením krízového manažmentu rektor prebral rozhodovanie právomoci v ekonomickej, organizačnej a personálnej oblasti dekana FM.

20. Zo zápisnice č. 10/KR/2010 zo dňa 15.12.2010 je zrejmé, že kolégium rektora vzalo na vedomie informáciu rektora o zavedení krízového režimu na FM s účinnosťou od 16.12.2010.

21. Poverením č. 30/R/2011 rektor poveril doc. R. X. G., H., v súvislosti so zavedením krízového manažmentu na FM realizáciou úlohy č. 7 vyplývajúcej z príkazu rektora č. 7/2010, t.j. predložiť rektorovi návrh na zrušenie pracovných miest na fakulte manažmentu, ktoré boli vytvorené na zabezpečenie výučby študijného programu Mechatronika.

22. Z pracovného poriadku univerzity čl. 2 vyplýva, že právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch, na základe ktorých univerzita nadobúda práva a povinnosti, vykonáva štatutárny orgán, ktorým je rektor univerzity. Namiesto rektora môžu robiť právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch ním poverení zamestnanci v určenom rozsahu, a to prorektor, ktorý je zároveň zástupcom štatutárneho orgánu, kvestor, dekan fakúlt, riaditeľ UPHV a iní zamestnanci, ktorých písomne rektor poverí.

23. Z metodického pokynu, ktorý upravuje postup pri realizácii organizačných zmien č. 5-002-01 účinného od 01.04.2008 vyplýva, že rektor ako štatutárny orgán univerzity vydá písomné rozhodnutie

zamestnávateľa o organizačných zmenách, v ktorých uvedie konkrétne organizačné zmeny, termín realizácie, menný zoznam zamestnancov, ktorých sa organizačná zmena týka.

24. Rozhodnutím rektora č. 1/57/2011 zo dňa 19.01.2011 bolo zrušených sedemnást' funkčných miest na FM, z ktorých bolo zrušené jedno funkčné miesto docent v odbore Priemyselné inžinierstvo na KMaMK (katedre metrológie a manažérstva kvality).

25. Dňa 21.01.2011 rektor požiadal Základnú organizáciu odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy žalovaného o prerokovanie výpovedí zamestnancov v zmysle organizačných zmien.

26. Zo zápisnice z rokovania výboru Základnej organizácie odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy pri TnUAD zo dňa 26.01.2011 vyplýva, že výbor prerokoval žiadosť rektora o prerokovanie výpovedí zamestnancov a konštatoval stanovisko, že vzhľadom k skutočnostiam uvedeným v predmetnej žiadosti, ako aj na základe spoločných rokovaní s vedením TnUAD a rokovaniami v Akademickom senáte TnUAD plne rešpektuje obsah uvedenej žiadosti rektora a súhlasí s ním. Výbor vzal na vedomie a schválil žiadosť o prerokovanie výpovedí zamestnancov v zmysle organizačných zmien. Z prezenčnej listiny z rokovania rady odborej organizácie žalovaného nie je zrejmä prítomnosť zástupcu zamestnávateľa.

27. Dňa 07.02.2011 dal žalovaný v zastúpení rektorom žalobcovi výpoveď z pracovného pomeru pre nadbytočnosť podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP. Ako dôvod výpovede uviedol, že na základe rozhodnutia rektora č. 1/2011 zo dňa 19.01.2011 o znížení stavu zamestnancov TnUAD sa dňom 30.04.2011 ruší funkčné miesto vysokoškolský učiteľ - docent v odbore Priemyselné inžinierstvo, organizačne zaradené na Katedre metrológie a manažérstva kvality FM. Vo výpovedi žalovaný uviedol, že k zníženiu stavu zamestnancov na FM dochádza z dôvodu zabezpečenia požadovanej kvality uskutočňovania a rozvoja študijného programu Manažérstvo kvality produkcie v študijnom odbore 5.2.57 Kvalita produkcie v súlade s jeho personálnym zabezpečením s cieľom zvýšiť efektívnosť práce a v dôsledku uvedenej zmeny sa žalobca stal nadbytočným. Žalovaný vo výpovedi uviedol, že nemá možnosť žalobcu ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce a nemá ani inú vhodnú prácu. Podľa žalobcu bolo skončenie pracovného pomeru prerokované so ZO OZ PŠaV pri TnUAD dňa 26.01.2011. Žalobca výpoveď prevzal dňa 08.02.2011.

28. Z oznámenia o plate zo dňa 01.10.2010 je zrejmy funkčný plat žalobcu vo výške 1.349,50 € mesačne s účinnosťou od 01.10.2010.

29. Listom zo dňa 26.04.2011 žalovaný oznámil žalobcovi, že jeho pracovný pomer končí dňom 30.04.2011. Zároveň ho vyzval, aby sa do 29.04.2011 dostavil na personálny referát OPaM k vykonaniu výstupných formalít.

30. Listom zo dňa 05.05.2011 oznámil žalovaný žalobcovi, že vzhľadom k tomu, že ku dňu 30.04.2011 bolo na základe rozhodnutia rektora č. 1/2011 zo dňa 19.01.2011 zrušené funkčné miesto docent organizačne zaradené na Katedre metrológie a manažérstva kvality FM, na ktorom je žalobca pracovnoprávne zaradený, nemá možnosť mu v období od 01.05.2011 pridelovať prácu podľa pracovnej zmluvy. Od uvedeného dňa nevyžadoval jeho prítomnosť na pracovisku. Podľa § 142 ods. 3 ZP mu bude v období od 01.05.2011 do 31.05.2011, teda do dňa skončenia pracovného pomeru, vyplácaná náhrada mzdy v sume jeho funkčného platu pre inú prekážku na strane zamestnávateľa s výnimkou doby, na ktorú mu bude nariadené vyčerpanie zostatku dovolenky. Zároveň žalobcu vyzval, aby si pred 31.05.2011 prišiel vysporiadať náležitosti týkajúce sa skončenia pracovného pomeru.

31. Listom zo dňa 13.05.2011 žalobca oznámil žalovanému, že vo februári 2011 obdržal výpoveď z pracovného pomeru z titulu nadbytočnosti spojenú so zrušením pracovného miesta docenta pre oblasť priemyselného inžinierstva. V tom čase bol pracovníkom Katedry metrológie a manažérstva kvality FM vo funkcii vedúceho katedry, pričom katedra nebola zrušená. Podľa zmienenej výpovede bol pracovníkom žalovaného do 30.04.2011. Uvedenú výpoveď považoval za nezákonnú z titulu dôvodu výpovede. Rovnako za porušenie ZP považoval neakceptovanie dĺžky odpracovanej doby u žalovaného a tomu zodpovedajúce podmienky výpovednej doby a odstúpného. Uviedol, že žalovaný porušuje ZP aj v § 76 ods. 1 z titulu nedodržania požiadavky zákonom stanoveného termínu výplaty odstúpného. Navrhol stiahnutie predošlej výpovede a vystavenie novej výpovede so začiatkom výpovednej doby ku

dňu 10.06.2011, rešpektujúcej zákonné výpovedné lehoty, t. j. 3 + 4 mesačné odstupné s ukončením pracovného pomeru ku dňu 31.08.2011.

32. Listom zo dňa 16.05.2011 žalovaný oznámil žalobcovi, že pri skončení jeho pracovného pomeru výpoveďou postupoval podľa platnej legislatívy a výpoveď považoval za platnú. Uviedol, že pracovný pomer končí dňa 31.05.2011.

33. Z potvrdenia o dĺžke zamestnania a o zápočte dôb zamestnania je zrejmé, že žalobca bol u žalovaného zamestnaný od 01.01.2009 do 31.05.2011.

34. Svedok doc. R.. V. G., B., k veci uviedol, že od roku 2010 do roku 2011 pôsobil na FM vo funkcii dekana. Uviedol, že má so žalovaným spory pracovnoprávne, nakoľko bol protiprávne prepustený. Zo strany bývalého rektora prof. R.. N. a vedenia univerzity dochádzalo doslova k šikanovaniu fakulty. Rektor nemal rovnaký prístup ku všetkým pracoviskám. Dôvodom šikanovania zo strany rektora bola, podľa jeho názoru, skutočnosť, že na predmetnej fakulte pracovali pre neho nepohodlní pracovníci. Kvôli tejto skutočnosti sa osobne zúčastnil rokovania s rektorom, ktorý mu povedal, aby ukončil pracovný pomer so žalobcom a s prof. W., čo odmietol a, podľa neho, z tohto dôvodu došlo k prepusteniu niektorých zamestnancov a následne k celkovej likvidácii fakulty. Žalobca pôsobil na katedre metrológie a kvality a zabezpečoval študijný program kvalita produkcie. Tento študijný program mal riadne udelenú akreditáciu, mal študentov a dokonca žalobca ako garant študijného programu pripravil študijný program priemyselnej inžinierstvo. Tento študijný program bol riadne schválený vedeckou radou fakulty a požiadali rektora o zaslanie študijného programu na akreditáciu. Rektor aj napriek predbežného prísľubu neodoslal študijný program, a keď ho odoslal z pozície dekana na akreditačnú komisiu, tento nebol na akreditačnej komisii prerokovaný. FM ako bolo konštatované vo výročnej správe na rok 2010, hospodárila s kladným hospodárskym výsledkom a mala dostatok prostriedkov na fungovanie v ďalšom období. Fakulta mala dostatok finančných prostriedkov na pokrytie prevádzkových a mzdových nákladov aj na rok 2011. Nezakladá sa na pravde, že zamestnanci fakulty boli nadbytoční, že fakulta nemala dostatok finančných prostriedkov pre pokrytie mzdových nákladov, lebo jednotliví zamestnanci sa podieľali na príprave nových študijných programov. V prípade, ak fakulta príde o akreditáciu v jednom študijnom programe, má právo pripraviť nové študijné programy, požiadať o akreditáciu a k tomu, aby to mohla urobiť, musí mať vo svojom pracovnom pomere zamestnancov, ktorí jej umožnia tieto študijné programy rozbehnúť, čiže garantov a vysokoškolských pedagógov. Ku garantom pripravovaných nových študijných programov patril aj žalobca. V dôsledku šikanovania zo strany žalovaného ako dekan mal obavy z ďalšieho fungovania fakulty. Tieto obavy sa však nenaplnili, pretože v roku 2010, 2011 po prijatých opatreniach dekanom fakulty, fakulta hospodárila s kladným hospodárskym výsledkom, čo potvrdila aj ročná správa o hospodárení FM. FM každý rok vyhotovovala výročnú správu o svojom hospodárení. Správu o hospodárení fakulty zaslal na vedomie predsedovi správnej rady a predsedovi akademického senátu žalovaného a zároveň ich požiadal o zrušenie protizákonných mimoriadnych opatrení. FM v roku 2010 hospodárila s kladným hospodárskym výsledkom. Fakulta mala dostatok finančných prostriedkov na ďalší rok. Okrem toho fakulta v roku 2011 dostala dotáciu od MŠ SR. K vypracovaniu uvedenej správy ho viedlo šikanózne správanie vedenia žalovaného voči FM, čím chcel vedenie fakulty upozorniť na neštandardné konanie a zabrániť nepriaznivému dopadu na FM. Mal vedomosť o tom, že fakulta špeciálnej techniky v roku 2010 hospodárila s deficitom. Proti tejto fakulte však neboli zo strany vedenia žalovaného vyvozené dôsledky. FM mala okrem dotácií z MŠ SR aj zdroje zo svojej podnikateľskej činnosti, napr. z organizovania školení.

35. Svedok R.. W. K., B., bývalý zamestnanec žalovaného, uviedol, že so žalovaným vo veci skončenia pracovného pomeru vedú súdny spor. So žalobcom sú v priateľskom vzťahu. Uviedol, že v roku 2010 nebola FM udelená akreditácia v študijnom programe Mechatronika. Fakulta sa snažila podať opravný prostriedok na akreditačnú komisiu, ktorý rektor odmietol akreditačnej komisii zaslať. Neakreditovanie študijného programu Mechatronika spôsobilo, že študenti, ktorí študovali na danom študijnom programe, nemohli ukončiť toto štúdium a museli byť preradení na príbuzné študijné programy na iné VŠ, resp. fakulty. Následne s tým vyplynul prvok relatívnej nadbytočnosti pedagogických zamestnancov zabezpečujúcich výučbu v danom študijnom programe. Táto nadbytočnosť bola relatívna z dôvodu, že pokiaľ by sa fakulta znova pokúsila o reakreditovanie študijného programu, tak ani nadbytočnosťou by nebola. Na základe toho vyplynula požiadavka rektora, aby zabezpečil 91.000,- € mzdových prostriedkov, vrátane odvodov na zriadenie novej katedry mechatroniky na Fakulte špeciálnej techniky, malo sa jednať o 17 zamestnancov. Táto situácia mala nastať k 01.09.2010. Dňa 10.09.2010

sa konala porada u rektora, kde sa riešilo organizačné zabezpečenie postupu vykonania opatrení u žalovaného vyplývajúcich z rozhodnutia MŠ SR, týkajúcich sa odňatia práv v odbore Mechatronika. Jeden z bodov, bod 6 hovoril, že s ohľadom na predpokladaný vývoj rozpočtu. Následne na FM pre rok 2011 rektor zavádza v súlade s čl. 10 ods. 5 mimoriadne opatrenie krízový manažment, čo v danom prípade znamenalo, že dekan FM musí všetky organizačné, personálne a ekonomické úkony vykonané na fakulte vopred konzultovať s rektorom a realizovať ich až po jeho súhlase. Mimoriadne opatrenie vyhlásil rektor písomne formou príkazu rektora, v ktorom boli určené personálne a organizačné opatrenia do 13.09.2010. Následne 13.09. bola operatívna porada vedenia o opatreniach v súvislosti s neúspešnou akreditáciou FM. V tomto prípade kvestor zdôraznil potrebu citlivého prístupu pri prepúšťaní zamestnancov FM, aby boli ukončené pracovné pomery v prvom rade dôchodcom, externistom a dohodárom. Mal vedomosť o tom, že dekan FM zaslal dňa 08.12.2010 list rektorovi ohľadne plnenia príkazu č. 7 z roku 2010. V liste sú návrhy riešení na zachovanie FM spolu s potrebou mzdových prostriedkov na rok 2011, ktorá by prekročila predpokladaný rozpočet fakulty o 52.112,- €. Na základe avizovaného prekročenia rozpočtu v roku 2011, rektor oznámil listom zo dňa 15.12.2010 dekanovi, že zavedením krízového manažmentu preberá jeho rozhodovacie právomoci v ekonomickej, organizačnej a v personálnej oblasti a o konkrétnych mimoriadnych opatreniach bude priebežne informovaný. Dekan FM viacerými listami upozorňoval rektora, že nedošlo k porušeniu rozpočtových pravidiel a že mu nemôže odňať právomoci v personálnej oblasti. Uviedol, že študijný program Kvalita produkcie k tomu obdobiu nebol zrušený, mal sa reakreditovať pod garantom prof. E.. Zoznamy pracovníkov, ktorí mali byť prepustení, vyhotovoval prorektor R.. G., ktorý bol poverený splnením úlohy č. 7 z príkazu rektora č. 7/2010. FM do roku 2008 bola jediným subjektom, ktorý nevykazoval deficit. Ostatné subjekty TNUAD vykazovali deficit. Následne FM v roku 2009 hospodárila so zanedbateľnou stratou. Každý mesiac sa sledovalo čerpanie finančných prostriedkov jednotlivých súčastí univerzity v rozboroch hospodárenia, ktoré boli zasielané vedeniu fakúlt a univerzity.

36. Pri opätovnom výsluchu dňa 19.10.2016 svedok uviedol, že bol kvestorom univerzity od marca 2008 do mája 2011. So žalovaným mal viacero sporov, a to neplatnosť výpovede a nezaplatenie odstupného. Od 01.02.2016 nie je zamestnancom žalovaného. Dal výpoveď u žalovaného a ako výpovedný dôvod uviedol diskriminačné konanie žalovaného a bossing. Nemá žiaden pomer k žalovanému. Má len vnútorný pocit krivdy. Žalobcu pozná dlhý čas, pracovali spolu na jednom pracovisku u žalovaného a aj v E. univerzite. Nenavštevujú sa, ale ich názory sú na rovnakej línii. Vzhľadom na odstup času si presne nepamätal názov katedry, ale myslel si, že žalobca pracoval u žalovaného ako vedúci katedry kvality. Nevedel sa presne vyjadriť k tomu, či to bolo aj v čase skončenia pracovného pomeru. Myslel si, že pracovný pomer žalobcu na fakulte FM skončil v prvých piatich mesiacoch v roku 2011. Príkaz rektora určoval, ako sa má postupovať vo vzťahu k zamestnancom FM, pri skončení pracovného pomeru z nadbytočnosti. Nevedel sa vyjadriť, dokedy bol žalobca vedúcim katedry kvality. Ohľadne skutočnosti, koľko akreditovaných študijných programov mala FM v čase skončenia pracovného pomeru so žalobcom, uviedol, že čo si pamätal, študijný program mechatronika mal odňaté práva udeľovať akademické tituly študentom cca v septembri 2010. Študijný program kvalita mal pozastavené právo udeľovať akademické tituly študentom a mal sa reakreditovať v rovnakom smere, aby mohol získať nových študentov, aby mohli plnohodnotne uskutočňovať študijný program, pretože ak je študijný program pozastavený, výučba doterajších študentov prebieha naďalej, zostáva právo udeľovať akademické tituly, avšak neprijímajú sa noví študenti. Garantom študijného programu kvality, ktorá taktiež mala zabezpečovať reakridatáciu, bola profesorka E. v zmysle príkazu rektora. Uviedol, že na rovnakej fakulte ako žalobca pôsobil profesor Z., ako externý pracovník. Rovnako tam pôsobila aj prof. E., ktorá bola garantom študijného programu. Uviedol, že si spravil v roku 2008-2009 z titulu pozície kvestora, analýzu študijných programov na univerzite, a to z toho dôvodu, že univerzita vykazovala v predchádzajúcich obdobiach stratu, aby zistil, koľko finančných prostriedkov prináša ktorý študijný program. Z tejto analýzy zistil, že FM bola druhou najväčšou fakultou univerzity a jej hospodárenie bolo kladné, ako jedinej fakulty. Ak mala niekedy v minulosti stratu, táto strata bola zanedbateľná oproti ostatným fakultám. Z tejto analýzy zistil závery, z ktorých je zrejmé, že FM mala v študijnom programe mechatronika zhruba 400 študentov a študijný program kvalita mal 800 študentov. V následnom období došlo k problémom, a to s odňatím práva udeľovať akademické tituly na študijnom programe mechatronika a pozastavením prijímania študentov na študijnom programe kvality. Z tohto dôvodu bolo potrebné zakreditovať uvedené študijné programy. Bolo vypracovaných viac akreditačných spisov, ktoré boli predložené rektorovi. Tieto boli riadne schválené akademickým senátom a vedeckou radou. Rektor však využil svoje právo a tieto spisy nepredložil akreditačnej komisii, pretože mal obsahové a formálne výhrady. Z tohto dôvodu sa fakultu nepodarilo udržať a proces, ktorý bol naštartovaný, viedol

k jej zániku. Fakulta sa snažila svoju činnosť rozvíjať. Snažila sa vytvárať aj nové študijné programy ako priemyselné inžinierstvo. Myslel si, že aj mechatroniku akreditovali pod iným názvom, tento si však nepamätal. Keďže sa pripravovali nové študijné programy, vzhľadom na doterajšiu prax žalobcu, ktorý pôsobil v E. univerzite, na katedre priemyselného inžinierstva, bolo logické, že sa snažil zaviesť takýto študijný program aj na FM. S tým, že tento program mal pokrývať kvalitu, skúšobníctvo a metrologiu. Bolo logické, že tento študijný program mal zastrešovať žalobca. Domnieval sa, že spolu so žalobcom nový študijný program mechatronika predkladal doc. G., ktorý bol dekanom FM, jednalo sa asi o obdobie posledný štvrťrok 2010 a prvý štvrťrok 2011. Akreditačný spis by mal obsahovať aj nový študijný program FM a aj zaradenie jednotlivých pedagogických pracovníkov. Toto bola jeho všeobecná informácia, on akreditačný spis nevidel. Akreditačný spis by mal vidieť rektor, akademický senát, vedecká rada, dekan FM, doc. G., ktorej sa týkal tento spis.

37. Svedkyňa R. V. E. u žalovaného pracovala do 31.10.2011 ako tajomník FM, zabezpečovala prevádzku fakulty, hospodárenie fakulty a personálnu agendu. Uviedla, že žalobca pracoval FM v odbore Kvalita produkcie. Tento študijný program nebol zrušený. Uviedla, že FM vždy hospodárila s prebytkom. Potom, čo FM nedostala akreditáciu, začali vznikať na fakulte problémy, ktoré sa rektor nesnažil riešiť. Dekan fakulty dával rôzne návrhy na nové študijné programy, všetky tieto návrhy boli zo strany rektora zamietnuté. Všetko vyvrcholilo zavedením krízového manažmentu a v likvidácii zamestnancov. Dekan fakulty avizoval rektorovi deficit v hospodárení z dôvodu, že fakulta pripravovala nové študijné programy na rok 2011 a boli to zdroje na personálne zabezpečenie pripravovaných študijných programov. Napriek ukončeniu študijného programu FM mala zaistenú dotáciu z MŠ SR na predtým absolvujúcich študentov, minimálne na dĺžku jedného akademického roka, ktorým bol rok 2011. Dekan každej súčasti univerzity pravidelne mesačne zvoláva kolégium dekana, kde boli riešené prevádzka a fungovanie fakulty (náklady na mzdy, na prevádzku). Pravidelne mesačne kvestor zvolával poradu tajomníkov, kde sa preberalo hospodárenie jednotlivých fakúlt, pričom kvestor mal prehľad o hospodárení fakúlt a v spolupráci s tajomníkmi fakúlt pripravovali podklady pre výročnú správu za príslušný rok, ktorá po schválení senátu sa posielala na MŠ SR.

38. Svedkyňa pri svojom opätovnom výsluchu dňa 19.10.2016 uviedla, že je bývalá zamestnankyňa žalovaného. Pracovala ako tajomník FM v období asi od roku 2006-2011. Pracovný pomer bol s ňou ukončený dohodou. So žalovaným sa nesúdi. Žalobca je jej bývalý kolega, má s ním normálny vzťah. Uviedla, že žalobca pracoval, nevedela však presne, v akom období na FM, katedre metrologie kvality. Pracovný pomer žalobcu u žalovaného skončil niekedy v roku 2011, presne si to nepamätala. Myslela si, že v čase skončenia pracovného pomeru bol žalobca na katedre metrologie kvality. Nevedela sa vyjadriť, aké študijné odbory boli v rámci študijného programu manažérstvo kvality produkcie v roku 2011 na FM. Nevedela sa vyjadriť k obdobiu, ale myslela si, že na katedre metrologie a manažérstva kvality na FM v čase skončenia pracovného pomeru žalobcu u žalovaného okrem neho pôsobila profesorka E. Nepamätala si študijný odbor, na ktorom bol žalobca zaradený na predmetnej katedre, nevedela sa vyjadriť, koľko akreditovaných študijných programov mala FM v čase skončenia pracovného pomeru so žalobcom. Uviedla, že zamestnanci v roku 2009-2011 sa na FM, katedru metrologie a manažérstva kvality, prijímali cez výberové konanie. Bola stanovená výberová komisia, ktorá posúdila hodnotu kandidátov výberového konania. Takýmto spôsobom bol prijímaný aj žalobca. Mala vedomosť o tom, že FM pripravovala akreditačný spis. Myslela si, že sa to volalo priemyselné technológie.

39. Svedkyňa W. N., manželka bývalého rektora prof. R. N., bývalá zamestnankyňa žalovaného, u neho pracovala od 01.07.2001 do 30.09.2013, od 01.07.2008 vykonávala funkciu vedúcej oddelenia práce a miezd. Uviedla, že pracovný pomer žalobcu skončil z dôvodu jeho nadbytočnosti, ktorá bola zapríčinená odňatím práv prideľovať tituly v študijnom odbore Mechatronika, následkom čoho vznikol veľký pokles počtu študentov FM a z dôvodu, že zamestnávateľ pre žalobcu nemal žiadne iné voľné pracovné miesta. Žalobca pracoval vo funkcii docenta na katedre metrologie a manažérstva kvality FM. Ak sa zníži počet študentov na fakulte, zamestnávateľ je povinný riešiť prezamestnanosť vysokoškolských učiteľov. Uviedla, že vedúcou oddelenia práce a miezd sa stala dňa 01.08.2008 a jej manžel bol poverený výkonom funkcie rektora až 01.03.2010 a vymenovaný do funkcie bol 28.06.2010. Nebola členkou odborovej organizácie, ale ako personalistka mala vedomosť o postupe predkladania žiadostí o prerokovanie výpovedí odborovej organizácii. Žiadosti sa predkladali písomne. V prílohe žiadosti bolo vždy znenie výpovede, dôvody výpovede, možnosti ďalšieho zamestnávania atď... Nie vždy pozvala odborová organizácia zástupcu zamestnávateľa na prerokovanie výpovede. Bolo to na jej zväžení, a to z dôvodu, že predseda odborovej organizácie je členom vedenia žalovaného a bol vždy informovaný

o všetkých krokoch, plánoch, zámeroch atď... Mala vedomosť o tom, že odborová organizácia mala kompletne informácie aj podklady na prerokovanie skončení pracovných pomerov zamestnancov, čo je zrejmé aj z osobných spisov a agendy personálneho oddelenia. V čase doručenia výpovedí nemal žalovaný voľné vhodné pracovné miesto pre zamestnancov, ktorí dostali výpovede.

40. Svedok doc. R.. X. G., H., bývalý zamestnanec žalovaného, uviedol, že v dobe skončenia pracovného pomeru so žalobcom z poverenia rektora univerzity pôsobil ako krízový manažér na FM. V súvislosti s tým, že akreditačná komisia neudelila akreditácie tejto fakulte, došlo k situácii, kedy fakulta stratila študentov, čím padli výkony jej zamestnancov. Nakoľko ako verejnoprávnej inštitúcii cez MŠ SR tiekli finančné a peňažné toky iba účelovo, t. j. v tomto prípade iba na akreditované študijné programy, nebolo možné bez porušenia zákona ďalej čerpať finančné a peňažné toky na zamestnancov tejto fakulty. Vtedajšie vedenie fakulty situáciu neriešilo. Nakoľko po 01.09.2010 dochádzalo k nezákonnému konaniu na FM, rektor rozhodol o zavedení krízového manažmentu. Prioritou bolo riešenie dôsledkov odňatia akreditácie FM. O konaní FM v rozpore so zákonom rozhodol rektor, kolégium rektora, akademický senát a vedenie univerzity. Rektor v súlade so zákonom musel riešiť pracovnoprávne vzťahy zamestnancov na FM. Rozhodnutia rektora niesli postupné kroky, ktorými sa rektor najskôr obrátil na jednotlivé fakulty a celouniverzitné pracoviská získať možnosť uplatniť zamestnancov FM v rámci univerzity. Na základe odpovedí vedúcich fakúlt rektorovi boli niektorí pracovníci umiestnení a tam, kde súčasťi nepotvrdili, neakceptovali ponuku, bolo rozhodnuté uvoľniť týchto pracovníkov zo zamestnaneckého pomeru. Medzi týchto pracovníkov patril aj žalobca. S poverením rektora predložil tieto návrhy aj na prerokovanie odborovej organizácii TNUAD, ktorého sa osobne zúčastnil. Záležitosť uvoľnenia pracovníkov FM z pracovnoprávneho vzťahu bola viackrát a do dôsledkov konzultovaná v podmienkach tejto fakulty z jeho strany ako povereného krízového manažéra od 10.01.2011, pretože do tohto dátumu príkaz rektora vedenie FM nerešpektovalo. V čase skončenia pracovného pomeru so žalobcom bol písomne poverený rektorom na výkon funkcie krízového manažéra na riešenie pracovnoprávných vzťahov na FM. Prerokovania skončenia pracovného pomeru sa zúčastnil viackrát z poverenia rektora. Minimálne dvakrát sa zúčastnil v priestoroch zasadačky Fakulty sociálno-ekonomických vzťahov, kde zasadala odborová organizácia. Na týchto zasadnutiach sa preberalo ukončenie pracovných pomerov so zamestnancami FM. Potom sa zúčastnil priamo na FM, kde osobne zvolal akademickú obec a dotknuté osoby. Tam ich oboznámil s rozhodnutím rektora.

41. Svedok V. N., bývalý kolega žalobcu, pracoval na FM. So žalovaným nemá žiaden pomer, je jeho bývalým zamestnancom. Pracovný pomer skončil v dobrom v r. 2011 alebo prípadne v r. 2012. So žalovaným pracovný pomer uzatvoril v r. 2009 alebo v r. 2010. Bol na funkčnom mieste profesor, pripravovali nové študijné programy pre priemysel, presný názov už uviesť nevedel. K akreditácii týchto študijných programov nedošlo, preto aj on ukončil pracovný pomer u žalovaného. Žalobca pracoval na funkčnom mieste docent na FM. Vedel, že žalobca zabezpečoval u žalovaného výuku akreditovaných študijných programov. Nepamätal si, aký konkrétny študijný program to bol. Žalobca pre žalovaného pripravoval akreditačný spis, pretože absolventi mechatroniky boli žiadani na trhu práce, bolo teda v záujme žalovaného a aj v záujme absolventov rozvíjať nové študijné programy a prispôbobať ich požiadavkám trhu práce. Pamätal si, že žalobca bol garantom nového študijného programu priemyselné inžinierstvo. Študijný program bol schválený vedeckou radou, ktorá postúpila schválený študijný program rektorovi. Rektor ho však nepostúpil akreditačnej komisii. Nevidel text výpovede žalobcu, ale uvedené malo vplyv na skončenie pracovného pomeru teoreticky každého zamestnanca, pretože ak skončili staré študijné programy a neboli akreditované nové študijné programy, tak zamestnanci nemali prácu, univerzita nedostávala dotáciu na uskutočňovanie nového študijného programu a nedostala teda finančné prostriedky napríklad na mzdy a prevádzku fakulty. Uviedol, že bol členom vedeckej rady FM. Ako člen vedeckej rady, ako neformálny člen akademickej komunity oslovil niektorých členov akreditačnej komisie, a to konkrétne tej pracovnej skupiny, do ktorej pôsobnosti spadalo odbor priemyselné inžinierstvo, či akreditačný spis spĺňa kritériá akreditácie. Spis im aj ukázal a dostal neoficiálnu odpoveď, že to spĺňa kritériá pre akreditáciu. Toto však nie je relevantná informácia pre ukončenie akreditačného konania. V prípade, že by boli zo strany akreditačnej skupiny avizované nedostatky, tak by sa tieto snažili odstrániť, dovtedy by to nepredkladali. Prof. N. bol členom vedeckej rady FM. Bol presvedčený, ale presne si to nepamätal, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného skončil neskôr, než jeho. Nepamätal si pracovné zaradenie žalobcu. Uviedol, že nepracoval na rovnakej katedre ako žalobca u žalovaného, presne si nepamätal, na akej katedre bol u žalovaného zaradený vzhľadom na odstup času. Uviedol, že FM mala tri akreditované študijné programy v 1., 2. a 3. stupni, ale nevedel uviesť, či to bolo k uvedenému dátumu, vzhľadom na odstup času. Vysvetlil, že vyšší pojem je študijný

odbor a študijné programy sa tvoria v rámci študijných odborov alebo aj v kombinácii dvoch študijných odborov, takému sa potom hovorí medziodborový študijný program. Presne si nepamätal, ale ak to bol inžiniersky alebo doktorantský študijný program, musel byť garantom študijného programu profesor, ak to bol bakalársky, tak mohol byť docent alebo profesor, ale bližšie to uviesť nevedel. Mal vedomosť o tom, že nejaké práva boli fakulte odňaté. Toto vyvodil z toho, že študenti museli odísť z fakulty študovať na iné fakulty. Jediným dôvodom, prečo boli odňaté práva FM, a to udeľovať akademické tituly, je skutočnosť, že sa nepodarilo reakreditovať daný študijný program, pretože nedošlo k splneniu požadovaných kritérií. V minulosti určite vedel, prečo rektor nepostúpil akreditačný spis akreditačnej komisii, ale vzhľadom na odstup času si tento postup nepamätal.

42. Svedkyňa R. F. V., bývalá zamestnankyňa žalovaného a bývalá kolegyňa žalobcu, pracovný pomer ukončila dohodou v 10/2011, pretože jej bolo zrušené pracovné miesto na FM. Na univerzite pracovala od jej vzniku od r. 1997, celý čas bola na FM ako odborný asistent na katedre informatiky a od r. 2004 bola na FM ako prodekan pre bakalárske štúdium, a to až do 10/2011. Žalobca bol zaradený na katedre manažérstva kvality. Nebola si istá, či tento názov manažérstvo kvality je presný. Vedela, že na tejto katedre žalobca pracoval na funkčnom mieste docent a viac si nepamätala. Mala pocit, že bol aj vedúcim katedry nejaké obdobie, ale nebola si presne istá. Vedela, že žalobcovi bola ukončená pracovná zmluva, nevedela presne kedy, ale mohlo to byť v 5/2011. K dôvodom skončenia pracovného pomeru žalobcu u žalovaného sa vyjadriť nevedela. Potvrdila, že sa pripravoval akreditačný spis pre nové študijné odbory. Bolo to v oblasti materiálového inžinierstva, presne to pomenovať nevedela, pretože si to nepamätala. Pamätala si, že mali 1. a 2. stupeň študijného odboru mechatronika, potom 1. a 2. stupeň študijného odboru manažérstvo kvality produkcie. Nebola si istá, ale pravdepodobne mali v tom čase aj akreditovaný 3. stupeň študijného odboru mechatronika, a to by malo byť všetko. Nepamätala si, kto bol v r. 2011 garantom študijného programu manažérstvo kvality produkcie. Pamätala si, že boli pozastavené práva, ale nepamätala si, na ktorý z typov a stupňov študijných programov. Nevedela sa vyjadriť, z akého dôvodu k tomu došlo.

43. Svedkyňa prof. R. B. N. E., pracovala u žalovaného od r. 2006 asi do r. 2010, presný dátum si nepamätala. Pracovný pomer skončila na vlastnú žiadosť bez uvedenia dôvodu. Žalobcu poznala z videnia, osobne jej nebol predstavený. V r. 2007-2009 bola zaradená na rektoráte univerzity ako prorektor pre stratégiu. V r. 2010 si nepamätala presne svoje zaradenie. Nevedela sa vyjadriť k okolnostiam skončenia pracovného pomeru žalobcom u žalovaného. Vedela, že žalobca pracoval na FM. Myslela si, že bol zaradený na katedru kvality. Vedela, že na starosti nemal žiadny študijný odbor. Na FM bola garantom študijného programu od r. 2006. Presný dátum, do kedy bola zaradená na FM, si nepamätala. Jednalo sa o študijný program kvalita produkcie, ktorý bol zaradený v oblasti výskumu 11 - metalurgia a montážne vedy, prípadne naopak. Myslela si, že FM pre študijný program v odbore kvalita produkcie boli odňaté práva poskytovať vzdelávanie v tomto programe a o akreditáciu sa univerzita snažila ako o univerzitný program. Myslela si, že univerzite boli poskytnuté práva na poskytovanie vzdelávania v študijnom odbore kvalita produkcie a fakulte tieto práva zanikli. Tieto práva nemohli byť fakulte ani priznané, pretože sa o ne nežiadalo, z dôvodu, že to bolo pre univerzitu nevýhodné. Univerzita mala v tom období asi 5 fakúlt. Každá fakulta je hodnotená samostatne, na základe hodnotení fakúlt je hodnotená celá univerzita. V prípade, ak má fakulta dve oblasti výskumu, pričom v oboch musí mať veľmi dobré hodnotenie a kvalita produkcie na FM mala relatívne nízke hodnotenie a druhá oblasť výskumu, a to študijný odbor mechatroniky mala lepšie výsledky, to znamená, že keby to takto ďalej zostalo, pre univerzitu by to bolo nevýhodné, pretože univerzita by sa dostala do pozície nižšie zaradených univerzít. Práve z tohto dôvodu nevýhodne zaradená oblasť výskumu, metalurgia a montážne vedy, bola na nevýhodnej fakulte a na fakulte žalovaného v B. mali rovnakú oblasť výskumu. Keď sa sčítali výsledky v tejto oblasti výskumu, zistilo sa, že by bolo výhodnejšie poskytovať tento program v B.. Lenže nevedeli sa dekaní fakúlt dohodnúť, preto bolo rozhodnuté, že sa o akreditáciu bude žiadať ako o celouniverzitný študijný program. Finančne aj čo do pracnosti to bolo najvýhodnejšie. Uviedla, že žalobca nebol garantom študijného programu na FM, ani nemohol byť, pretože požiadavky na garanta sú stanovené tak, že musí byť docentom alebo profesorom v konkrétnom študijnom odbore 5.2.57 kvalita produkcie alebo príbuznom a žalobca to nespĺňal. Pôvodne bola garantom tohto programu ona a po zaniknutí práv už nebol nikto. Je stanovené, že garantom študijného programu môže byť len jeden garant, ktorý spĺňa stanovené kritériá na garantovanie daného študijného programu. Kým boli práva pridelené, ona to dokončila do dokonca akreditačného obdobia, a potom sa požiadalo o priznanie uvedených práv ako univerzity. Poukázala na to, že senát fakulty sa musí vyjadriť k študijnému programu v prípade, ak chcú dať nový. Nevedela sa vyjadriť, ako sa senát fakulty k novému študijnému

programu vyjadril, potom to muselo prejsť vedeckou radou fakulty, ktorej vtedy nebola členom. Následne to vedecká rada schvaľovala, a potom sa to predkladá univerzitnému senátu, ktorý sa k tomu len vyjadrí. Potom sa to prekladá veľkej vedeckej rade univerzity, táto to už musí schváliť, na základe toho rektor požiadava akreditačnú komisiu o schválenie žiadosti o akreditáciu. Bola členkou veľkej vedeckej rady a pokiaľ sa pamätala, takýto program tam nebol predkladaný. Aj keď bol predkladaný, nebol schválený z dôvodu jeho nevýhodnosti. Rektor po splnení všetkých týchto krokov by bol žiadosť o akreditáciu predložil akreditačnej komisii. Uvedené sa týka študijného programu v odbore kvalita produkcie FM. Myslela si, že študijný program kvalita produkcie fungoval na FM asi 6 rokov, možno dlhšie, presne si to nepamätala. Spomenula si, že z FM dostala výpoveď, ale v tom čase bola zamestnaná aj na rektoráte ako prorektor. Z tohto titulu nemohla garantovať študijný program, pretože nebola zaradená na FM. Uviedla, že po r. 2009 nemala žiadny pracovný úväzok na FM. FM nemohla požiadať o predĺženie akreditácie, prípadne o akreditáciu študijného programu kvalita produkcie, keďže tento študijný program nemal garanta. Nevedela, kedy skončil pracovný pomer žalobcu u žalovaného, preto sa nevedela vyjadríť k tomu, či v čase tohto skončenia pracovného pomeru mala univerzita, prípadne jej súčasť stále živý študijný program kvalita produkcie.

44. Z pracovných zmlúv doc. R. G. U., H., doc. R. O. J., H., doc. L. X. Q., B., doc. R. O. H., H. vyplýva, že pracovné pomery týchto zamestnancov u žalovaného vznikli v čase od 01.05.2011 do 12.07.2011 s dohodnutým druhom práce vysokoškolského učiteľa na funkčnom mieste docent v odbore Mechatronika (doc. R. G. U., H., doc. L. X. Q., B.) v odbore Strojárstvo (doc. R. O. J., H.) a v odbore Kvalita produkcie (doc. R. O. H., H.).

45. Podľa článku 10 ods. 5 štatútu TnUAD v znení účinnom od 13.03.2009 rektor predkladá správnej rade univerzity na schválenie návrh rozpočtu univerzity po jeho schválení akademickým senátom univerzity. Zodpovedá za dodržiavanie schváleného rozpočtu. V prípade porušenia rozpočtových pravidiel niektorou zo súčastí má právo zaviesť mimoriadne opatrenie (krízový manažment).

46. Podľa článku 10 ods. 12 štatútu TnUAD v znení účinnom od 13.03.2009 rektor uzatvára, mení a ruší pracovno-právne vzťahy so zamestnancami univerzity, ktorí nie sú zaradení na fakultách.

47. Podľa článku 16 ods. 1 štatútu TnUAD v znení účinnom od 13.03.2009 dekan je predstaviteľ fakulty, riadi ju, zastupuje a koná v jej veciach.

48. Podľa článku 16 ods. 11 veta prvá štatútu TnUAD v znení účinnom od 13.03.2009 dekan uzatvára, mení a ruší pracovno-právne vzťahy so zamestnancami zaradenými na fakulte.

49. Podľa článku 29 ods. 1 písm. d) štatútu TnUAD v znení účinnom od 13.03.2009 orgány akademickej samosprávy fakulty majú v súlade s týmto štatútom právo v mene univerzity rozhodovať alebo konať v týchto veciach patriacich do samosprávnej pôsobnosti univerzity (čl. 6) uzatváranie, zmeny a zrušovanie pracovnoprávných vzťahov zamestnancov, ktorí sú pracovnoprávne zaradení na fakulte.

50. Podľa dodatku č. 1 štatútu TnUAD v znení účinnom od 26.01.2011 článok 5 ods. 10 uvádza, že rektor predkladá správnej rade univerzity na schválenie návrh rozpočtu univerzity po jeho schválení akademickým senátom univerzity. Zodpovedá za dodržiavanie schváleného rozpočtu. V prípade závažného porušenia rozpočtových pravidiel niektorou zo súčastí má právo po prerokovaní v kolégiu rektora a v správnej rade univerzity zaviesť na danej súčasť mimoriadne opatrenia. Podmienky a spôsob ich uplatnenia upravuje vnútorný predpis (čl. 20 ods. 1 písm. n/).

51. Podľa dodatku č. 1 štatútu TnUAD v znení účinnom od 26.01.2011 článok 10 ods. 12 uvádza, že rektor uzatvára, mení a ruší pracovno-právne vzťahy so zamestnancami univerzity, ktorí nie sú zaradení na fakultách, s výnimkou uvedenou v čl. 29 ods. 1 písm. d).

52. Podľa dodatku č. 1 veta prvá štatútu TnUAD v znení účinnom od 26.01.2011 článok 16 ods. 10 uvádza, že dekan uzatvára, mení a ruší pracovno-právne vzťahy so zamestnancami zaradenými na fakulte, s výnimkou uvedenou v čl. 29 ods. 1 písm. d).

53. Podľa dodatku č. 1 veta prvá štatútu TnUAD v znení účinnom od 26.01.2011 článok 29 ods. 1 písm. d) uvádza, že orgány akademickej samosprávy fakulty majú v súlade s týmto štatútom právo v mene

univerzity rozhodovať alebo konať v týchto veciach patriacich do samosprávnej pôsobnosti univerzity (čl. 6) uzatváranie, zmeny a zrušovanie pracovnoprávných vzťahov zamestnancov, ktorí sú pracovnoprávne zaradení na fakulte; v prípade zavedenia mimoriadnych opatrení na danú súčasť podľa čl. 10 ods. 5 prechádzajú kompetencie v pracovno-právnych vzťahoch v plnom rozsahu na rektora.

54. Podľa čl. 2 ods. 3 písm. c) Štatútu FM účinného od 17.12.2008 do samosprávnej pôsobnosti FM ďalej patria určovanie počtu a štruktúry pracovných miest zamestnancov zaradených na FM. Táto štruktúra je uvedená v Organizačnom poriadku FM.

55. Podľa čl. 19 ods. 2 Štatútu FM účinného od 17.12.2008 pôsobnosť Akademického senátu FM je daná § 26 a 27 zákona.

56. V zmysle čl. 20 ods. 1 písm. a) Štatútu FM účinného od 17.12.2008 Akademický senát FM schvaľuje na návrh dekana vnútorné predpisy FM podľa čl. 54 ods. 2 písm. a) (štatút) a písm. b) (organizačný poriadok), schvaľuje na návrh predsedu AS FM vnútorné predpisy FM podľa čl. 51 ods. 2 písm. c) a d).

57. Podľa čl. 21 ods. 1) Štatútu FM účinného od 17.12.2008 dekan je predstaviteľom FM, riadi ju, zastupuje a koná vo veciach fakulty. Dekan zodpovedá za svoju činnosť AS FM.

58. Podľa čl. 21 ods. 10 Štatútu FM dekan vykonáva právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch u zamestnancov TnUAD zaradených na FM v rozsahu a za podmienok určených v štatúte TnUAD (čl. 15 ods. 9).

59. Podľa čl. 27 Štatútu FM účinného od 17.12.2008 počet a organizačnú štruktúru pracovných miest na FM schvaľuje na návrh dekana AS FM v zmysle čl. 2 ods. 3 písm. c) tohto štatútu. Organizačná štruktúra pracovných miest na FM je súčasťou organizačného poriadku FM a obsahuje najmä počet súčastí na fakulte a počet systemizovaných pracovných miest profesorov, docentov, odborných asistentov, asistentov, lektorov a výskumných pracovníkov v rámci jednotlivých súčastí fakulty.

60. Podľa § 1 ods. 1 ZP, ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na tieto právne vzťahy všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

61. Podľa § 9 ods. 1 ZP účinného v čase doručenia výpovede žalobcovi v pracovnoprávných vzťahoch robí právne úkony za zamestnávateľa, ktorý je právnická osoba, štatutárny orgán; zamestnávateľ, ktorý je fyzická osoba, koná osobne. Namiesto nich môžu robiť právne úkony aj nimi poverení zamestnanci. Iní zamestnanci zamestnávateľa, najmä vedúci jeho organizačných útvarov, sú oprávnení ako orgány zamestnávateľa robiť v mene zamestnávateľa právne úkony vyplývajúce z ich funkcií určených organizačnými predpismi.

62. Podľa § 17 ods. 2 ZP účinného v čase doručenia výpovede žalobcovi neplatnosť právneho úkonu nemôže byť zamestnancovi na ujmu, ak neplatnosť nespôsobil sám. Ak vznikne zamestnancovi následkom neplatného právneho úkonu škoda, je zamestnávateľ povinný ju nahradiť.

63. Podľa § 42 ods. 1 ZP účinného v čase doručenia výpovede žalobcovi pracovný pomer sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Jedno písomné vyhotovenie pracovnej zmluvy je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi.

64. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

65. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách účinného do 30.04.2011 pracovnoprávne vzťahy zamestnancov verejných vysokých škôl a štátnych vysokých škôl so zamestnávateľom upravuje osobitný predpis, ak tento zákon neustanovuje inak.

66. Podľa § 23 ods. 2 zákona č. 131/2002 Z.z. účinného do 30.04.2011 do samosprávnej pôsobnosti fakulty ďalej patrí

- a) vnútorná organizácia fakulty,
- b) určovanie počtu prijímaných uchádzačov o štúdium spôsobom určeným v štatúte verejnej vysokej školy [§ 15 ods. 2 písm. f)],
- c) organizácia štúdiá v súlade so študijným poriadkom verejnej vysokej školy,
- d) určovanie zamerania a organizovanie výskumnej, vývojovej, umeleckej alebo ďalšej tvorivej činnosti,
- e) určovanie počtu a štruktúry pracovných miest zamestnancov zaradených na fakulte v rozsahu určenom v štatúte verejnej vysokej školy [§ 15 ods. 2 písm. b)],
- f) voľba členov orgánov akademickej samosprávy fakulty,
- g) uskutočňovanie zahraničných vzťahov a aktivít v oblastiach, v ktorých fakulta pôsobí,
- h) nakladanie s finančnými prostriedkami pridelenými fakulte vysokou školou a s finančnými prostriedkami, ktoré fakulta inak získala na plnenie svojich úloh; fakulta sa tiež vyjadruje k nakladaniu s majetkom, ktorý slúži na plnenie jej úloh (§ 17 ods. 2).

67. Podľa § 27 ods. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Z.z účinného do 30.04.2011 akademický senát fakulty schvaľuje na návrh dekana vnútorné predpisy fakulty podľa § 33 ods. 2 písm. a), b) a f) a vnútorné predpisy fakulty podľa § 33 ods. 3, ak sa na návrh dekana nerozhodne, že fakulta sa bude riadiť príslušnými vnútornými predpismi verejnej vysokej školy [§ 15 ods. 1 písm. b), d), i) a j)]; schvaľuje na návrh predsedu akademickeho senátu fakulty vnútorné predpisy fakulty podľa § 33 ods. 2 písm. c) a d).

68. Podľa § 33 ods. 1, 2 písm. a), b) zákona č. 131/2002 Z. z. účinného do 30.04.2011 vnútorné predpisy fakulty upravujú záležitosti fakulty, ktoré patria do jej samosprávnej pôsobnosti, a jej vzťah k verejnej vysokej škole, ak nie sú upravené zákonom. Fakulta vydáva tieto vnútorné predpisy:

- a) štatút fakulty,
- b) organizačný poriadok fakulty.

69. Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme na pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sa vzťahuje Zákonník práce, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

70. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme zamestnanec podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá je v pracovnoprávnom vzťahu k zamestnávateľovi uvedenému v § 1 ods. 2 pri výkone práce vo verejnom záujme, ako aj štatutárny orgán, ktorý je v pracovnoprávnom vzťahu k zamestnávateľovi.

71. Podľa § 59 ods. 1 písm. b) ZP pracovný pomer možno skončiť výpoveďou.

72. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 ZP v znení účinnom do 31.08.2011 výpoveďou môže skončiť pracovný pomer zamestnávateľ aj zamestnanec. Výpoveď musí byť písomná a doručená, inak je neplatná. Zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov ustanovených v tomto zákone. Dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná. Dôvod výpovede nemožno dodatočne meniť. Ak zamestnávateľ dal zamestnancovi výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. b), nesmie počas troch mesiacov znovu utvoriť zrušené pracovné miesto a prijať po skončení pracovného pomeru na toto pracovné miesto iného zamestnanca.

73. Podľa § 62 ods. 1 ZP v znení účinnom do 31.08.2011, ak je daná výpoveď, pracovný pomer sa skončí uplynutím výpovednej doby. Výpovedná doba je rovnaká pre zamestnávateľa aj zamestnanca a je najmenej dva mesiace. Ak je daná výpoveď zamestnancovi, ktorý odpracoval u zamestnávateľa najmenej päť rokov, je výpovedná doba najmenej tri mesiace.

74. Podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP účinného v čase doručenia výpovede žalobcovi zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak sa zamestnanec stane nadbytočný vzhľadom na písomné rozhodnutie zamestnávateľa alebo príslušného orgánu o zmene jeho úloh, technického vybavenia, o znížení stavu zamestnancov s cieľom zvýšiť efektívnosť práce alebo o iných organizačných zmenách.

75. Podľa § 63 ods. 2 písm. a) ZP účinného v čase doručenia výpovede žalobcovi zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď, ak nejde o výpoveď pre neuspokojivé plnenie pracovných úloh, pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny alebo z dôvodu, pre ktorý možno okamžite skončiť pracovný

pomer, iba vtedy, ak zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce.

76. Podľa § 74 ZP účinného v čase doručenia výpovede žalobcovi výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak je neplatná. Zástupca zamestnancov je povinný prerokovať výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa do desiatich kalendárnych dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v uvedenej lehote nedôjde k prerokovaniu, platí, že k prerokovaniu došlo.

77. Podľa § 77 ZP účinného v čase doručenia výpovede žalobcovi neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

78. Výpoveď je jednostranný právny úkon a podmienkou jeho platnosti je písomná forma, jej doručenie druhej strane pracovnoprávneho vzťahu a ak ide o výpoveď zo strany zamestnávateľa, zákon vyžaduje presné skutkové vymedzenie dôvodov výpovede. Výpoveď musí byť daná konajúcou osobou. Za právnickú osobu, bez ohľadu na jej právnu formu, v pracovnoprávných vzťahoch zásadne koná štatutárny orgán ustanovený zákonom alebo určený na základe zákona alebo ustanovený do funkcie zakladateľskou listinou, vnútorným predpisom (napr. stanovami, štatútom, spoločenskou zmluvou) alebo rozhodnutím príslušného orgánu (napr. vládou SR, Národnou radou SR, správnu radou, predstavenstvom, členskou schôdzou, generálnou radou) alebo inštitucionalizovanou autoritou (napr. prezidentom SR). Zákoník práce v prípade výpovede danej z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b) vyžaduje, aby rozhodnutie zamestnávateľa o znížení stavu počtu zamestnancov za účelom zabezpečenia efektívnosti práce malo písomnú formu. Ak zamestnávateľ z dôvodu zvýšenia efektívnosti práce ruší určité pracovné miesto (funkciu), môže dať výpoveď z dôvodu § 63 ods. 1 písm. b) ZP iba zamestnancovi pracujúcemu na zrušenom pracovnom mieste (funkcii). Hmotnoprávnou podmienkou platnosti výpovede je, že dôvod musí existovať najneskôr v čase dania výpovede. Predpokladom výpovedného dôvodu nadbytočnosti je, že v dôsledku realizácie organizačnej zmeny v dohľadnom čase (spravidla vo výpovednej dobe) stratí zamestnávateľ možnosť zamestnanca zamestnávať. Uplatnenie výpovedného dôvodu nadbytočnosti je teda možné už vtedy, keď sa o organizačnej zmene rozhodne. Pri výpovedi podľa tohto dôvodu musia byť splnené viaceré predpoklady, a to nadbytočnosť zamestnanca vzhľadom na písomné rozhodnutie zamestnávateľa, nemožnosť zamestnávateľa zamestnanca zamestnávať inou vhodnou prácou a splnenie ostatných hmotnoprávných predpokladov platnej výpovede. Súd má skúmať, či sa zamestnanec stal v dôsledku zníženia stavu zamestnancov za účelom zabezpečenia efektívnosti práce skutočne nadbytočným, pričom je na zamestnávateľovi, aby v konaní preukázal, že po skončení pracovného pomeru počas obdobia troch mesiacov znovu neutvoril zrušené pracovné miesto a na toto pracovné miesto neprijal iného zamestnanca. Ustanovením § 63 ods. 2 ZP je zamestnávateľovi daná tzv. ponuková povinnosť, ktorá je hmotnoprávnou podmienkou platnosti výpovede a zamestnávateľ je povinný ju uskutočniť pred daním výpovede. O výbere zamestnanca, ktorý sa má stať nadbytočným, rozhoduje zamestnávateľ. Výpovedný dôvod podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP nebude daný, ak nadbytočnosť nevznikla v dôsledku vnútorných organizačných zmien u zamestnávateľa, ale v príčinnej súvislosti s uzavieraním pracovných pomerov s novými zamestnancami. Súd dôsledne skúma a posudzuje všetky skutkové okolnosti, ktoré skončeniu pracovného pomeru z dôvodu nadbytočnosti predchádzali. Pred výpoveďou alebo okamžitým skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný tieto zamýšľané opatrenia prerokovať so zástupcom zamestnancov. Predmetom prerokovania je právny úkon - výpoveď, ktorý zamestnávateľ prejavil vôľu vykonať. Materiálny predpoklad platnosti na tento právny úkon predstavuje okrem iného aj jeho prerokovanie so zástupcami zamestnancov. Prerokovanie je preto jedným z čiastkových úkonov, ktoré musí zamestnávateľ vykonať, aby privodil vznik platného, resp. perfektného právneho úkonu. Ak tak zamestnávateľ prerokovanie neurobí, výpoveď je z tohto dôvodu neplatná. Zákon zástupcom zamestnancov ustanovuje lehotu, dokedy sú povinní prerokovať výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa. Sú povinní tak urobiť do desiatich kalendárnych dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v tejto lehote nedôjde k prerokovaniu výpovede alebo okamžitého skončenia pracovného pomeru, platí zákonný predpoklad, že k ich prerokovaniu došlo. Pri hodnotení všetkých týchto okolností prihliada súd aj na čl.

2 ZP, zakotvujúci pozitívny príkaz výkonu práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávnych vzťahov, ktorým je súlad s dobrými mravmi.

79. Pracovnoprávny vzťah strán sporu bol založený pracovnou zmluvou zo dňa 31.12.2008. Podľa písomnej dohody o zmene pracovnej zmluvy bol žalobca zaradený na pracovné miesto docent v študijnom odbore Priemyselné inžinierstvo a pracovný pomer bol dojednaný na dobu určitú, a to do 31.12.2014. Žalobca v spore tvrdil, že reálne bol zaradený na pracovné miesto docent v študijnom odbore Kvalita produkcie na FM. Pracovný pomer so žalobcom ukončil žalovaný v zastúpení rektorom výpoveďou zo dňa 07.02.2011, doručenou žalobcovi dňa 08.02.2011. Výpoveď bola žalobcovi daná podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP z dôvodu nadbytočnosti. Výpovedná doba začala plynúť dňa 01.03.2011. Žalobca s výpoveďou nesúhlasil a listom zo dňa 13.05.2011 rektorovi oznámil, že ju považuje za neplatnú. Zároveň navrhol stiahnutie predošlej a vystavenie novej výpovede so začiatkom výpovednej doby ku dňu 10.06.2011, rešpektujúcej zákonné výpovedné lehoty, t. j. 3 + 4 mesačné odstupné s ukončením pracovného pomeru ku dňu 31.08.2011. Žalobou doručenou súdu dňa 28.06.2011 v lehote stanovenej v § 77 ZP uplatnil žalobca svoje právo na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru na súde.

80. Z dôvodu očakávaného deficitu hospodárenia na FM v roku 2011 v sume 52.112,94 € rozhodol rektor žalovaného o zavedení mimoriadneho opatrenia - krízového manažmentu podľa čl. 10 ods. 5 štatútu univerzity účinného v čase jeho zavedenia, v zmysle ktorého mal právo v prípade porušenia rozpočtových pravidiel niektorou zo súčastí zaviesť mimoriadne opatrenie (krízový manažment). V spore nebolo preukázané, že by iný vnútorný predpis upravoval podmienky, dôsledky a prechod práv a povinností z dekana fakulty na rektora univerzity v prípade zavedenia mimoriadneho opatrenia. Rektor žalovaného v oznámení o zavedení mimoriadneho opatrenia - krízového manažmentu rozhodol o jeho prebratí rozhodovacích právomocí dekana FM v ekonomickej, organizačnej a personálnej oblasti s účinnosťou od 16.12.2010. Štatút univerzity v čl. 10 ods. 12 v znení účinnom od 13.03.2009 priznával rektorovi univerzity právo rozhodovať o pracovnoprávnych vzťahoch so zamestnancami univerzity, ktorí nie sú zaradení na fakultách a v čl. 16 ods. 1 účinnom od 13.03.2009 a v čl. 21 ods. 10 Štatútu FM štatút priznával právo dekanovi fakulty rozhodovať o pracovnoprávnych vzťahoch so zamestnancami zaradenými na fakulte. Štatút TnUAD účinný v čase vyhlásenia krízového manažmentu neupravoval, a teda neumožňoval prechod práva rozhodovať v pracovnoprávnych vzťahoch so zamestnancami zaradenými na fakulte z dekana fakulty na rektora univerzity, nakoľko oprávnenia rektora a dekana v týchto vzťahoch upravovali čl. 10 ods. 12 a čl. 16 ods. 1 štatútu TnUAD a čl. 21 Štatútu FM. Rozhodnutie č. 1/57/2011 zo dňa 19.01.2011 o zrušení sedemnástich funkčných miest na FM vydal rektor. Rovnako žiadosť o prerokovanie výpovedí zamestnancov zo dňa 21.01.2011 (vrátane výpovede danej žalobcovi) v zmysle organizačných zmien, podal rektor. V spore nebolo preukázané, že by pracovný pomer so žalobcom ukončil dekan fakulty v rámci svojej právomoci a ani že by zo strany dekana fakulty bola podaná žiadosť o prerokovania výpovede odborovému orgánu, v dôsledku čoho, podľa názoru súdu, nemohlo dôjsť k platnému skončeniu pracovného pomeru so žalobcom. Rektor žalovaného preto vydal rozhodnutie č. 1/57/2011 zo dňa 19.01.2011 o zrušení sedemnástich funkčných miest na FM ako neoprávnená osoba, nakoľko rozhodnúť o zrušení miest mal právomoc v zmysle čl. 16 ods. 1 Štatútu TnUAD a čl. 21 ods. 1 Štatútu FM dekan fakulty. Rovnako žiadosť o prerokovanie výpovedí zamestnancov zo dňa 21.01.2011 (vrátane výpovede žalobcovi danej žalovaným zastúpeným rektorom univerzity v zmysle organizačných zmien) podal rektor univerzity ako neoprávnená osoba, nakoľko túto právomoc v zmysle čl. 16 ods. 1 Štatútu žalovaného a čl. 21 Štatútu FM mal dekan fakulty.

81. V predmetnej veci súd zastáva názor, že posúdením právomoci rektora univerzity konať v pracovnoprávnych vzťahoch týkajúcich sa FM ako súčasti univerzity nedošlo k preskúmvaniu postupu zákonnosti rozhodnutia rektora podľa § 6 ods. 1, 2 Správneho súdneho poriadku, keďže v správnom súdnom preskúmvaní súdy na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách, správnych žalobách vo veciach správneho trestania, správnych žalobách v sociálnych veciach, správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia, žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy, žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy, žalobách vo volebných veciach, žalobách vo veciach územnej samosprávy, žalobách vo veciach politických práv, kompetenčných žalobách, návrhoch v iných veciach. Rozhodnutie správneho orgánu musí mať zákonom stanovené náležitosti (§ 46 a § 47 zák. č. 71/1967

Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov). Podľa ustanovenia § 108 ods. 1 zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách, na rozhodovanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zák. č. 71/1967 Zb.) okrem a) rozhodovania o uložení pokuty podľa § 2a, b) rozhodovania o zastavení konania alebo rozhodovanie o prerušení konania podľa § 47, c) rozhodovania o udelení oprávnenia podľa § 49a, d) rozhodovania o priznaní sociálneho štipendia podľa § 96, e) rozhodovania o uznaní dokladov o vzdelaní. Rozhodovanie o organizačnej zmene nespadá pod taxatívne vymenované rozhodnutia, na ktoré sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, a teda aj zákonná možnosť preskúmania tohto rozhodnutia podľa § 6 ods. 1, 2 Správneho súdneho poriadku, t. j. v správnom súdnictve. Rozhodnutie o organizačnej zmene, vzhľadom na vymedzené rozhodnutia, kde sa postupuje podľa predpisov v správnom konaní, nie je individuálnym správnym aktom, ale ide o individuálny akt riadenia, ktorý súd posudzuje v rámci konania o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou zamestnávateľa v dôsledku rozhodnutia zamestnávateľa o organizačnej zmene. Rektor verejnej vysokej školy navrhuje konkrétne individuálne akty riadenia, ktoré podľa § 27 ods. 1 v spojení s ust. § 33 ods. 2 písm. b) ZoVŠ, ktoré podľa čl. 20 ods. 1, čl. 27 ods. 1 Štatútu FM podliehajú schváleniu akademického senátu verejnej vysokej školy. Z uvedeného je zrejmé, že v prípade, ak by súd pripustil možnosť, že by bol rektor oprávnený rozhodovať o organizačnej zmene na FM, podlieha takáto jeho rozhodnutie schváleniu AS FM. Z výsledkov dokazovania je zrejmé, že rozhodnutiu rektora nepredchádzal takýto zákonný postup, a teda nemohol takýto administratívny akt riadenia nadobudnúť účinky, t. j. nemohlo dôjsť k zníženiu počtu zamestnancov na FM, čo je hmotnoprávnym predpokladom pre výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP.

82. Na podporu svojich tvrdení súd poukazuje na dôvodovú správu k § 21 a § 22 zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách, z ktorej vyplýva, že fakulta je významnou tradičnou súčasťou verejnej vysokej školy. Fakultám ako jediným súčasťami verejnej vysokej školy zákon priznáva právo uskutočňovať študijné programy (inak môže študijné programy uskutočňovať len vysoká škola ako celok). Návrh zákona priniesol podstatnú zmenu spočívajúcu v tom, že nepredpokladal, že fakulty budú mať právnu subjektivitu. Na efektívne uskutočňovanie študijných programov zákon garantuje fakultám, ako náhradu za doterajšiu právnu subjektivitu fakúlt, potrebné práva, vrátane práva rozhodovať o vnútornej organizácii fakulty, určovať počet a štruktúru pracovných miest zamestnancov zaradených na fakulte, vykonávať podnikateľskú činnosť a ďalšie. Právo na uzatváranie, zmeny a zrušovanie pracovnoprávných vzťahov so zamestnancami verejnej vysokej školy zaradenými na fakulte sa fakulte priznáva v rozsahu delegovanom rektorom vysokej školy. Ďalšie kompetencie môže stanoviť fakulte vnútorný predpis verejnej vysokej školy. To, že fakulta uskutočňuje študijný program znamená, že ho zabezpečuje po odbornej i organizačnej stránke. Do odborného zabezpečenia patrí najmä personálne zabezpečenie jednotlivých foriem vzdelávania v rámci študijného programu, rozvoj študijného programu po stránke obsahovej, zabezpečenie tém diplomových prác, zabezpečenie obsahu štátnych skúšok. Do organizačného zabezpečenia patria úkony spojené so zápisom a evidenciou študentov, evidenciou plnenia ich študijných povinností a ich sociálnych náležitostí. Fakulta zabezpečuje i potrebné technické zariadenia (posluchárne, počítačové učebne, laboratória a pod.), tvorbu rozvrhu a pod. Fakulta zabezpečuje časť z uvedených povinností zamestnancami zaradenými na fakulte a časť na základe dohôd so zamestnancami iných súčastí vysokej školy. O týchto súčastiach sa potom uvádza, že sa podieľajú na uskutočňovaní študijných programov. Z uvedeného možno vyvodíť výlučné oprávnenie fakulty vo veciach vnútornej organizácie fakulty a určovania počtu a štruktúry pracovných miest zamestnancov zaradených na fakulte v rozsahu určenom v štatúte verejnej vysokej školy.

83. Žalovaný považoval výpoveď danú žalobcovi za vopred riadne prerokovanú so zástupcami zamestnancov. V predmetnej veci však nemal súd preukázané splnenie hmotnoprávnej podmienky platnosti výpovede, a to jej riadne prerokovanie zamestnávateľom so zástupcami zamestnancov. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 74 ZP v znení účinnom v čase doručenia výpovede žalobcovi, ktorý určuje povinnosť zamestnávateľa vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru ako hmotnoprávnu podmienku platnosti uvedených právnych úkonov zo strany zamestnávateľa, nesplnenie ktorej v nadväznosti na ustanovenie § 17 ods. 2 ZP spôsobuje ich neplatnosť, t. j. neplatnosť výpovede alebo okamžitého skončenia pracovného pomeru. Zároveň súd uvádza, že objektívne právo predpokladá, že výkon subjektívneho práva smeruje k cieľu sledovanému právnou normou. Ak však účastník právneho úkonu síce formálne koná v medziach svojho práva, ale prostredníctvom jeho realizácie sleduje poškodenie druhého účastníka právneho vzťahu, ide síce o výkon práva, ale o chybný výkon práva. Takéto konanie sa totiž realizuje nie na dosiahnutie výsledkov, ktoré má pozitívne právo v úmysle chrániť, ale len preto, aby sa formálne

dosiahol súlad so zákonom, preto treba takýto výkon práva považovať, aj keď je formálne v súlade so zákonom, za zdanlivý výkon práva. Účelom takéhoto konania nie je totiž výkon práva, ale snaha poškodiť druhého účastníka právneho vzťahu. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že nedošlo k splneniu hmotnoprávnej podmienky platnosti výpovede uvedenej v ustanovení § 74 ZP, ktorá má za následok neplatnosť tohto právneho úkonu. Za prerokovanie výpovede totiž nemožno považovať len predloženie žiadosti o prerokovanie ukončenia pracovného pomeru a návrhu výpovede odborovému orgánu. Takúto žiadosť rektora možno vyhodnotiť len ako jeho oznámenie odborovému orgánu o úmysle rozviazať pracovný pomer so žalobcom. Ustanovenie § 74 ZP o účasti zástupcov zamestnancov pri skončení pracovného pomeru nemožno totiž vykladať izolovane, ale v nadväznosti na ďalšie ustanovenia ZP. Citované zákonné ustanovenie nie je totiž samoúčelné, ale smeruje na ochranu zamestnanca, aby zamestnávateľ nezneužil svoje postavenie a bez dôvodu neprepúšťal zamestnancov z pracovného pomeru. Účasť príslušného odborového orgánu pri skončení pracovného pomeru nemožno považovať len za formálny úkon bez materiálneho obsahu. Opačný záver by viedol k tomu, že povinnosť zamestnávateľa vopred prerokovať s odborovým orgánom výpoveď z pracovného pomeru, ktorej nesplnenie je sankcionované jej neplatnosťou, by bola výlučne formálna, bez reálnej možnosti odborového orgánu prerokovať so zamestnávateľom takúto výpoveď a vyjadriť sa k nej (uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 255/2008). Prerokovaním sa rozumie taká forma spolupráce medzi príslušným odborovým orgánom a zamestnávateľom, ktorá spočíva v tom, že zamestnávateľ má povinnosť predložiť vymenované okruhy otázok príslušnému odborovému orgánu na prerokovanie, či prekonzultovanie, a to pred tým, než vo veci rozhodne s tým, že forma prerokovania nie je zákonom stanovená, preto sa môže uskutočniť ústne, ale aj písomne. Za takú sa však nepovažuje iba jednostranné oznámenie rektora univerzity o zamýšľanom rozhodnutí tak, ako sa to v prejednávanej veci udialo, čo je zrejme zo zápisnice z rokovania odborovej organizácie žalovaného konaného dňa 26.01.2011, z ktorej vyplýva, že prítomní na zasadnutí boli len členovia výboru odborového orgánu podľa prezenčnej listiny zo dňa 26.01.2011. Navyše súd nepovažoval zápisnicu z rokovania výboru odborovej organizácie zo dňa 26.01.2011 za dôkaz o prerokovaní výpovede danej žalovaným žalobcovi aj s poukazom na to, že z jej obsahu vyplýva len konštatovanie, že vzhľadom k skutočnostiam uvedeným v predmetnej žiadosti, ako aj na základe spoločných rokovaní s vedením TnUAD a rokovaniami v Akademickom senáte TnUAD výbor plne rešpektuje obsah uvedenej žiadosti rektora a súhlasí s ním, pričom z uvedeného vôbec nie je zrejme, čo bolo predmetom uvedených rokovaní a kto sa ich zúčastnil. Svedok X.. R.. X. G. vo svojej výpovedi tvrdil, že sa prerokovania osobne zúčastnil. Z prezenčnej listiny, ani zo zápisnice z rokovania výboru odborovej organizácie účasť svedka ako povereného zástupcu žalovaného na rokovaní odborového orgánu, nevyplýva. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že výpoveď svedka je v rozpore s vykonaným dokazovaním, a to s prezenčnou listinou a aj zo zápisnicou z rokovania výboru odborovej organizácie žalovaného, a preto skutočnosti tvrdené svedkom nemal preukázané. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že zástupcom zamestnancov bola v súlade s § 74 ZP v znení účinnom v čase doručenia výpovede žalobcovi, daná na prerokovanie samotná výpoveď ako písomný právny úkon v zmysle § 61 ods. 1 ZP. Zo žiadosti o prerokovanie a jej prílohy, ani zo zápisnice z rokovania nevyplýva, že sa výbor odborovej organizácie žalovaného oboznámil s výpoveďou, ktorú žalovaný zamýšľal dať žalobcovi, ale iba vyjadril rešpektovanie obsahu žiadosti rektora a vyjadril s ňou súhlas. Dôkazom prerokovania výpovede danej žalobcovi nie je ani zápisnica z rokovania výboru odborovej organizácie žalovaného zo dňa 19.01.2011 a ani prezenčná listina zo dňa 19.01.2011, nakoľko z predmetnej zápisnice je zrejme, že predseda informoval výbor, že s predsedom AS žalovaného už pred rokovaním výboru prejednal celú oblasť bodov, ktorá bola predmetom rokovania výboru a zastáva rovnaké postoje ako ZO OZ PŠaV žalovaného. Ďalej zo zápisnice vyplýva, že výbor prerokoval rozhodnutia R č. 1/2011 s nasledovným stanoviskom: výbor plne rešpektuje obsah uvedeného rozhodnutia a súhlasí s ním. Z uvedených dôkazov však nie je zrejme, že sa rokovania zúčastnil zástupca zamestnávateľa. Zo zápisnice nie je vôbec zrejme, čo bolo predmetom tohto prejednávania, najmä to, či bolo predmetom tohto prejednávania skončenie pracovného pomeru so žalobcom. Aj z tohto dôvodu mal súd za preukázané, že k riadnemu prerokovaniu výpovede podľa § 74 ZP nedošlo.

84. Žalobca považoval výpoveď zo strany žalovaného za neplatnú i z dôvodu, že jeho pracovné miesto nebolo žalovaným zrušené. Uviedol, že bol pracovne zaradený v odbore kvalita produkcie na FM, a nie v odbore priemyselné inžinierstvo. Na základe písomnej dohody uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 31.10.2010 mal žalobca s účinnosťou od 01.02.2010 dohodnutý druh práce: tvorivé riešenie najzložitejších úloh rozvoja vedy a techniky zamerané na rozvíjanie poznania v študijnom odbore, tvorivá aplikácia výsledkov výskumu do pedagogickej činnosti, vedenie prednášok,

vedenie doktorantov, výskumná činnosť a zverejňovanie jej výsledkov, vedenie výskumných tímov, ktoré vykonáva učiteľ vysokej školy na pracovnom mieste docent v študijnom odbore Priemyselné inžinierstvo. Rozhodnutím rektora č. 1/57/2011 zo dňa 19.01.2011 bolo zrušených sedemnášť funkčných miest na FM, medzi ktorými bolo zrušené jedno funkčné miesto docent v odbore Priemyselné inžinierstvo na KMaMK (katedre metrológie a manažérstva kvality), na ktorom mal byť pracovne zaradený žalobca. Žalovaný pracovné zaradenie tvrdené žalobcom namietal. Na preukázanie svojho pracovného zaradenia žalobca navrhol v spore vypočuť svedkov doc. R.. V. G., B., R.. W. K., B., R.. V. E., V. N., R.. F. V.. M. R.. V. E. pôvodne vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 12.09.2013 potvrdila, že žalobca pracoval u žalovaného v odbore kvalita produkcie. Pri svojom opätovnom výsluchu dňa 19.10.2016 si už nepamätala študijný odbor, do ktorého bol žalobca zaradený. Svedok V. N. uviedol, že žalobca bol garantom nového študijného programu priemyselné inžinierstvo. K pracovnému zaradeniu žalobcu u žalovaného sa nevedela vyjadriť svedkyňa R.. F. V.. Naproti tomu svedkyňa prof. R.. B.. N. E. uviedla, že žalobca nemal na starosti žiadny študijný odbor. Žalobca tvrdil, že jeho pracovné zariadenie možno zistiť z akreditačného spisu. V spore však takýto dôkaz nepredložil, pretože na pojednávaní dňa 19.10.2016 predložil len niektoré listy akreditačného spisu. Ani obsah akreditačného spisu, ktorý žalobca predložil súdu v elektronickej podobe, nebol dôkazom o jeho inom pracovnom zaradení ako mal žalobca uvedené v pracovnej zmluve, pretože takto predložený dôkaz nemohol súd považovať za akreditačný spis. Vzhľadom na uvedené súd nemal v spore preukázané iné pracovné zaradenie žalobcu ako uvedené v pracovnej zmluve zo dňa 31.12.2008 a jej dodatku zo dňa 31.10.2010.

85. Žalobca v konaní namietal neplatnosť výpovede aj z dôvodu, že žalovaný si nespĺnil ponukovú povinnosť v zmysle § 63 ods. 2 ZP. Dôkazné bremeno o splnení ponukovej povinnosti zaťažuje žalovaného. Žalovaný v spore na preukázanie skutočnosti, že si v prípade žalobcu splnil túto povinnosť, predložil vyjadrenia súčastí univerzity z 24.01.2011 a 25.01.2011 (čl. 64 - 68 spisu), z ktorých je zrejmé, že žalovaný nemal možnosť zamestnávať žalobcu na inom, pre neho vhodnom pracovnom mieste. Žalobca v konaní navrhol vykonanie dôkazov oboznámením pracovných zmlúv uzatvorených medzi žalovaným ako zamestnávateľom a doc. R.. G. U., H., doc. R.. O. J., H. a doc. L.. X. Q., B., doc. R.. O. H., H. ako zamestnancami. Pracovné pomery týchto zamestnancov u žalovaného vznikli v čase od 01.05.2011 do 12.07.2011 s dohodnutým druhom práce vysokoškolského učiteľa na funkčnom mieste docent v odbore Mechatronika (doc. R.. G. U., H., doc. L.. X. Q., B.) v odbore Strojárstvo (doc. R.. O. J., H.) a v odbore Kvalita produkcie (doc. R.. O. H., H.). Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal, že v čase doručenia výpovede žalobcovi dňa 08.02.2011 nedisponoval vhodným pracovným miestom pre žalobcu i s poukazom na to, že žalovaný zisťoval voľné pracovné miesta ešte v januári 2011 a žalobcovi bola daná výpoveď dňa 08.02.2011. Žalovaný v spore predložil i potvrdenie zo dňa 25.01.2016 podpísané V. Z. OPaM o tom, že v čase doručenia výpovede žalobcovi dňa 08.02.2011 nebolo u žalovaného nové výberové konanie a k tomuto dátumu nemali pre menovaného inú vhodnú prácu, pričom toto potvrdenie považoval súd za účelové, keďže žalovaný v spore žiadnym spôsobom nepreukázal zisťovanie voľných pracovných miest v čase doručenia výpovede dňa 08.02.2011 i s poukazom na to, že vyjadrenia súčastí univerzity boli z 24.01.2011 a 25.01.2011. Ponuka vhodnej práce je hmotnoprávnou podmienkou platnosti výpovede zo strany zamestnávateľa, jej nespĺnenie spôsobuje neplatnosť výpovede. Súd zastáva názor, že žalovaný jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal, že dňa 08.02.2011 nedisponoval vhodným pracovným miestom pre žalobcu s poukazom na to, že voľné pracovné miesta u súčastí univerzity zisťoval ešte v januári 2011 a výpoveď doručil žalobcovi až dňa 08.02.2011 a aj s poukazom uzatvorenie nových pracovných zmlúv s doc. R.. G. U., H., doc. R.. O. J., H., doc. L.. X. Q., B., doc. R.. O. H., H... I vzhľadom na uvedené súd považoval výpoveď zo dňa 07.02.2011 za neplatnú.

86. Vzhľadom na uvedené skutkové zistenia a právne zdôvodnenie súd považoval žalobu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru žalobcu u žalovaného za dôvodnú, a preto jej vyhovel.

87. Žalovaný navrhol v spore ako dôkaz výsluch svedkyne R.. G. K., B... Keďže R.. G. K., B.. vystupovala v konaní ako poverená zástupkyňa žalovaného a na základe poverenia rektora univerzity sa osobne zúčastnila pojednávania dňa 16.05.2013, nebolo možné z dôvodu jej účasti na predmetnom pojednávaní vykonať jej výsluch ako svedkyne.

88. Návrh dôkazu žalobcu ohľadne pridelenia dotácií pre žalovaného na akademické roky 2011-2014 z ministerstva školstva a návrh dôkazu žalovaného dopytom na ministerstvo ohľadne poskytovania dotácií

na neakreditované študijné programy súd nevykonával, pretože tieto považoval za irelevantné vzhľadom k predmetu sporu.

89. Vierohodnosť svedkyne W. N. znižuje skutočnosť, že sa jedná o manželku bývalého rektora, ktorý prijal opatrenia, ktoré sú základom tohto sporu a navyše sa jedná o bývalú zamestnankyňu žalovaného. Vzhľadom na uvedené mal súd dôvodné pochybnosti o vierohodnosti výpovedí svedkyne, preto na ňu neprihliadal.

90. O vierohodnosti výpovedí svedkov R. V. G., B. a R. W. K., B. mal súd dôvodné pochybnosti z dôvodu, že svedkovia viedli so žalovaným súdne spory ohľadne ukončenia ich pracovných pomerov a z uvedeného možno vyvodiť záver, že majú z tohto dôvodu snahu privediť svojimi výpoveďami pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie veci. Vzhľadom na uvedené mal súd pochybnosti o vierohodnosti uvedených svedkov, a preto na ich výpovede neprihliadal.

91. V zmysle ustanovenia § 166 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd žalobu o zaplatenie náhrady mzdy vylúčil na samostatné konanie.

92. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

93. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

94. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol v spore úspešný v celom rozsahu, priznal mu súd náhradu trov konania proti žalobcovi vo výške 100 %.

95. Podľa § 259 CSP, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok. Súd pri náhrade trov konania štátu analogicky postupoval podľa § 259 CSP, podľa ktorého, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby (teda aj štátu), má táto osoba (štát) tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok. S poukazom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenie súd rozhodol tak, že v konaní neúspešného žalovaného zaviazal na náhradu trov konania štátu vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.